

ÉLETÜNK

XLIII. évf. 1. szám (43. Jg. Nr. 1)

Az európai magyar katolikusok lapja

2011. január

EGYETLEN EMBERI CSALÁD

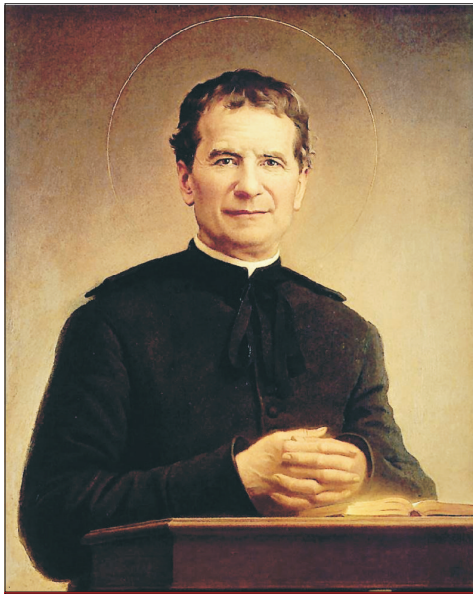
**XVI. Benedek pápa üzenete
a vándorlók és menekültek
97. világnapjára**

Az elvándorlók és menekültek világ-napja az egész Egyház számára kedvező alkalmat kínál arra, hogy elgondolkozzék a növekvő elvándorlás jelenségén, és azért imádkozzék, hogy szívünk készsége váljon mások keresztény befogadására, és minden ember azon fáradozzék, hogy a világban növekedjék az igazságosság és a szeretet, az igazi és tartós béke építésének két oszlopa. Az Úr mindig újra és nyomatékosan megismétli felhívását: „Amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást” (Jn 13,34). Amikor az Atya arra szólít minket, hogy legyünk szeretett gyermekei az Ő szeretett Fiában, akkor arra is felszólít bennünket, hogy Krisztusban mind testvérként ismerjük fel egymást.

Ez a minden ember között fennálló mély kapcsolat sugallta a témát, amelyet ebben az évben elmélkedésünk tárgyává választottam: „Egyetlen emberi család”, azaz a testvérek egyetlen családjá az egyre inkább több nemzetiségűvé és vegyes kultúrájúvá váló társadalmakban, ahol tiszteletben tartva a jogos különbségeket, még a különböző valláshoz tartozó emberek is párbeszédre szorulnak annak érdekében, hogy békésen és egymást megsegítve együtt élhessenek. A II. Vatikáni Zsinat meghatározása szerint: „Az összes népek egyetlen közösséget alkotnak; egy az eredetük is, hiszen Isten telepítette be az emberi fajjal az egész földet (vö. ApCsel 17,26). Egy a végső céljuk is: az Isten. Isten gondviselése, tevékeny jósága és üdvözítő terve pedig kiterjed mindenki-re” (Nostra aetate, 1). Eszerint „nem véletlenül élünk egymás mellett; mivel emberként mindannyian ugyanazt az utat járjuk, testvérek is vagyunk”.

A mi életutunk ugyanaz, de különböző helyzetekkel találkozunk utunk során: sokaknak meg kell tapasztalni az elvándorlás nehézségeit és ezek különböző formáit, mint amilyen az országon belül történő vagy a külföldi, az állandóan tartó vagy az átmeneti, a gazdasági vagy a politikai, az önkéntes vagy a kényszerből fakadó elvándorlás. Bizonyos esetekben a legkülönbözőbb üldözések idézik elő a szülőföld elhagyását, és ezért a menekülés kényszerből fakad. A korunkra jellemző globalizálási jelenség nem csupán társadalmi-gazdasági folyamat, hanem azzal is jár, hogy „az egyetlen emberiség egyre inkább összefonódik”, és győzedelmeskedik a földrajzi és kulturális határok felett. Ezzel kapcsolatban az Egyház állandóan arra emlékeztet, hogy e korszakalkotó folyamatnak a mélyebb értelme és alapvető erkölcsi kritériuma az emberi család egységében, és ennek a jobban való fejlődésében rejlik. Tehát mindenki egyetlen családba tartozik, az elvándorlók éppúgy, mint az őket befogadó népek, mindenki ugyanazon jogokkal rendelkezik a föld javainak használatát illetően, hiszen azok rendeltetése egyetemes. (...)

(Folytatás a 6. oldalon)

Bosco Szent János

(Becchi, 1815 – Torinó, 1888)

A FIÚK APOSTOLA

Pápák, tudósok és kiváló pedagógusok kijelentéseit idézve lehetne bizonyítani, hogy Don Bosco a katolikus nevelés legkiemelkedőbb alakja. Talán XI. Pius foglalja össze legtömörebben a lényegét: „mélységesen, teljesen nagyszerűen keresztény és katolikus pedagógia.” Don Bosco pedig „a keresztény nevelés nagy kezdeményezője, a keresztény nevelés sugárzó apostola.”

„Úgy bánjatok a fiúkkal – figyelmeztette rendtársait –, mint ahogy Jézussal bánátok, ha itt lenne növendék ebben a kollégiumban!” De milyen legyen ez a szeretet? Hadd világítsa meg maga Don Bosco.

„A gyermekek ne csak részesüljenek a szeretetben, hanem érezzék is, hogy szeretjük őket!”

„Szeretnünk kell, ami a gyermekeknek kedves, akkor majd a gyermekek is szeretik, ami az előljárónak tetszik.”

„Szeretted meg magad, ha azt akarod, hogy fiaid engedelmeskedjenek!”

„Ne féljebbvalók, hanem atyák legyenek!”

„Mindenkinek mindene legyen az előljáró, s készségesen hallgassa meg a gyermek minden kétélyét, minden ügyes-bajos dologát! Csupa szem legyen, hogy testi-lelki javát keresse azoknak, akiket az isteni Gondviselés gondjaira bízott!”

Don Bosco nevelési módszere: a bizalom pedagógiája. „A családiasságból szeretet származik – írja –, a szeretetből pedig bizalom. Ez megnyitja a szívet, s a gyermekek félelem nélkül mindent kinyilvánítanak előljáróiknak.”

Szinte meghatóan kéri növendégeit: „Nem akarom, hogy pusztán előljárótoknak tekintsetek, hanem barátotoknak. Tehát ne féljetelek tőlem, inkább bízzatok bennem! Ez az, amit kívánok, amit kérek tőletek...”

Ezért ismételgette szinte számtalanszor Don Bosco: „A nevelésben a legfőbb dolog a bizalom. Ha a gyermeknek nincs bizalma, ha nem tárja ki egészen és szabadon szívét, semmi maradandóra nem lehet számítani.” „Lehetetlen jól nevelni a fiúkat, ha azok nem bíznak előljáróikban.”

(Lukács István: A fiúk apostola)

A CSALÁD ÉS AZ ÉLET ISTEN TERVÉNEK SZERVES RÉSZE

**A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia körlevele
a Család éve megnyitására**

1. Harminc esztendeje annak, hogy 1981-ben II. János Pál pápa kibocsátotta Familiaris consortio kezdetű apostoli buzdítását a keresztény család feladatairól a mai világban. Püspöki Konferenciánk a 2011. évet a Család évének nyilvánította. Döntésünket az a szándék vezérelte, hogy tanúságot tegyünk hitünkéről, és felkeltsük az emberek szívében a szeretet és a felelősség érzését a társadalom legfontosabb intézménye, a család iránt.

Hogyan alakul a családok sorsa Európában, különösen pedig hazánkban? Ez a kérdés alapvető emberi problémát tár fel: milyen helyzetben van ma Európa, milyen állapotban élnek földrészünkön, különösen hazánkban az emberek? Nehéz erre átfogó választ adni. Ha a II. Vatikáni Zsinatnak az Egyház a mai világban című lelkipásztori rendelkezését tartjuk szem előtt, ma is el kell ismernünk, hogy az igazi választ úgy találhatjuk meg, ha szembenézünk a mai ember örömeivel és reményeivel, bánatával és aggodalmaival (Gaudium et spes 1). Amikor tehát az Egyház értékeli az egyén helyzetét és a társadalom állapotát, újra és újra pozitív és negatív szempontokra hívja fel a figyelmet. Nem azért teszi ezt, mert mindenáron azt akarja kimutatni, hogy a mérleg egyensúlyban van, hanem attól a meggyőződéstől vezérelve, hogy Isten műve

önmagában mindig jó, de a bűn árnyékot vet a teremtet világra. Így hát a hívő keresztény nem engedhet a reménytelen borúlátás kísértésének, de nem élhet a valóságtól elrugaskodott álomvilágban sem.

2. Európa, ahol annyi nemzet kultúráját alakította Krisztus Evangéliuma, ahonnan a keresztény örömhír hirdetői eljutottak az egész világra, ma azonosságának mély válságát éli át. Ha elutasítjuk Isten és a vallás gondolatát, sőt a valóság megismerésének lehetőségében is kételkedünk, könnyen kiszolgáltatjuk alapvető értékeinket pillanatnyi vágyak és érdekek játékának. Európának és népünknek is szüksége van Istenre. Nem feledkezhetünk meg gyökereinkről, mert csak így tudunk reménységgel és a valóság talaján állva tekinteni a jövőbe.

Kortársaink közül sokan abban akarják megélni szabadságukat, hogy mindentől függetlenítk magukat, semmire nincsnek tekintettel, a másik emberre sem, a közösségre sem, a saját jövőjükre sem. A kellemes közérzetnek ebben a bűvöletében könnyen megeshet, hogy nem vesszük észre: elmúlik az élet, s amire lehetőségünk volt tegnap, az holnapra már a múlté. Gyakran félünk meghozni életünk nagy döntéseit, elkötelezni magunkat a sírig tartó hűségre egy jó házasságban.

(Folytatás a 2. oldalon)

A SZENTATYA FOGADTA ORBÁN VIKTOR MINISZTERELNÖKÖT

XVI. Benedek pápa december 6-án kihallgatáson fogadta Orbán Viktort, a Magyar Köztársaság miniszterelnökét, aki ezt követően találkozott Tarcisio Bertone vatikáni bíboros államtitkárral és Dominique Mamberti érsekkel, az államközi kapcsolatok titkárával.

A találkozóról kiadott szentszéki közlemény szerint a szívélyes megbeszélés során a miniszterelnök felvázolta az ország jelenlegi társadalmi, gazdasági és politikai helyzetét. Hangsúlyozták a keresztény hagyomány fontos helyét a nemzet életében, és a Katolikus Egyház

szerepét a nemzet megújulásában. Foglalkoztak továbbá a következő félévben esedékes magyar EU-elnökséggel, kiemelve a Magyarország és a Szentszék közötti nézetazonosságot az európai földrészt érintő fontos témákat illetően.

(Folytatás a 3. oldalon)

Orbán Viktor miniszterelnök családjával és a magyar küldöttség tagjaival XVI. Benedek pápánál

A MESTERSÉGES MEGTERMÉKENYÍTÉSRŐL

Napjaink egyik súlyos problémája, hogy az emberi élet a születés előtt nem részesül megfelelő tiszteletben, szeretetben és védelemben. A legártatlanabb, a legvédtelenebb emberi lényeket, az emberi embriókat megfosztják életüktől.

E dráma hatalmas méreteket ölt például a mesterséges megtermékenyítés során, amikor az elkövetők által „számfelettinek” tekintett embriókat megölik. Ilyenkor különösen nem jó a születésszám növelésének érdekében használt eszköz. A jó cél sem szentesíti a rossz eszközt! (vö. Róm 3,8)

II. János Pál pápa az Evangelium vitae kezdetű enciklikájának 14. pontjában felhívja a figyelmet arra, hogy a mesterséges megtermékenyítés különféle módzatai csak látszólag állnak az élet szolgálatában: valójában kaput nyitnak az élet elleni új támadásoknak.

Fontos tudni, hogy a Pápai Kódexmagyarító Bizottság 1988-ban pápai jóváhagyással állást foglalt a tekintetben, hogy a lombikban lévő emberi embrió megölése is az Egyházi Törvénykönyv 1398. kánonja szerinti, önmagától beálló kiközösítéssel büntetni rendelt magzatelhajtásnak minősül (ld. Acta Apostolicae Sedis 1988. december 12., 1818. oldal).

A Katolikus Egyház Katekizmusa értelmében az emberi életet fogantatása pillanatától feltételek nélkül tisztelni és védeni kell, az ártatlan emberi élet közvetlen és szándékos kioltása súlyos bűn (ld. pl. 2261., 2270–2271., 2274. pont; II. Vatikáni Zsinat, Gaudium et Spes kezdetű konstitúció 27., 51. pont; Hittani Kongregáció Donum vitae kezdetű instrukció; Evangelium vitae kezdetű enciklika 44., 57–58., 60., 62. pont).

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia által 2003-ban meghozott, Az élet kultúrájáért című bioetikai körlevélben is szerepel, hogy a magzattal fogantatása pillanatától kezdve személyként kell bánni (ld. 60., 264. pont); továbbá: „Emberi embriókat vagy magzatokat kísérlet tárgyául vagy eszközként használni bűncselekmény emberi méltóságuk ellen.” (uo. 266. pont).

A fentiekben túl azt is látni kell, hogy a heterológ mesterséges megtermékenyítés ellentmond a házasság egységének, a házastársak hűségének és méltóságának, a szülői hivatásnak és a gyermek jogá-

nak, hogy házasságban és házasság által foganjon, és szülessen a világra (ld. Donum vitae instrukció).

A homológ in vitro megtermékenyítés is ellenmondásban van a szaporodás méltóságával és a házastársi egyesüléssel, akkor is, ha az emberi embrió halálának elkerülésére mindent megtesznek. Az in vitro fertilizáció esetén ugyanis a fogantatás nem házassági aktus eredménye, hanem technikák által jön létre. Ebben az esetben a gyermek nem úgy fogan a világra, mint a szeretet ajándéka, hanem mint laboratóriumi termék. Az életet sem úgy tekintik már, mint Isten gyógyó ajándékát. Az élet egyszerűen „dologgá válik”, amit „kizárólagos, szabadon uralom alatt tartható és manipulálható tulajdonnak” tekintenek (ld. uo.).

A homológ, mesterséges ondóbevitel a házasságban sem megengedett, kivéve azt az esetet, amelyben a technikai segítség nem a házastársi aktust helyettesíti, hanem megkönnyíti azt, és segít annak természetes célját elérni (ld. uo.).

Az utódnemzés terén minden orvosi eszköznek és beavatkozásnak az kell, hogy legyen a funkciója, hogy segítse – és sohasem az, hogy helyettesítse – a házastársi szerelem aktusát. Az orvos az emberek és az emberi szaporodás szolgálatában áll: nincsen hatalma rendelkezni felette vagy dönteni róla. Az orvosi beavatkozás akkor tiszteli az emberi méltóságot, ha a házastársi aktus támogatását célozza. Ha az orvosi beavatkozás a házastársi aktust helyettesíti, akkor nem áll a házastársi egyesülés szolgálatában, ahogy az rendjén lenne, hanem kiszámítja magának a szaporodást, és így ellentmond a házastársak, és a még meg nem született gyermek méltóságának, és elidegeníthetetlen jogainak (ld. uo.).

A házasság ugyanis nem arra jogosítja fel a házastársakat, hogy gyermekük legyen, hanem csak azon természetes aktusok végrehajtására, amelyek önmagukban a szaporodást célozzák. A gyermek utáni vágy a házastársak részéről, bármennyire őszinte és mélységes is, nem teszi jogossá az emberi szülőséggel és az új emberi lény méltóságával ellentétes technikák alkalmazását. A gyermek utáni vágy nem ad semmiféle jogot arra, hogy valakinek gyermeke legyen. A gyermeknek jogai vannak, s mint emberi lény nem akarható úgy, mint valami tárgy. A gyermek nem járandóság, ha-

nem ajándék. Az ember méltósága megköveteli, hogy isteni ajándékként és a házastársi aktus gyümölcseként jöjjön a világra. Ez az aktus sajátosan és specifikusan a házastársak közötti, egyesítő és életet fakasztó szerelemhez tartozik, vagyis természeténél fogva helyettesíthetetlen. Az emberi lény olyan nemzés gyümölcse, amely a házastársi szövetségben egyesített szülőknek nemcsak biológiai, hanem lelki egyesüléséhez is kötött. A gyermek nemzésének a kölcsönös ajándékozás (szülei szeretete) gyümölcsének kell lennie; fogantatása és léte nem lehet egy orvosi beavatkozás eredménye, mert ez azt jelentené, hogy egy tudományos technológia tárgyává alacsonyítanák le. A termékenységet nem lehet a férfi és a nő önkényes döntésének alávetni (ld. uo.).

A gyermektelenség keresztjén hatékonyan segíteni kell, ám a gyermektelenség megszüntetésének őszinte vágya mégsem lehet határtalan, azaz nem szabad mindenáron – bármely eszközt, illetve módszert alkalmazva – ennek elérésére törekedni. A felelős szülőség gyakorlása semmiképpen sem történhet a már megfogant élet elpusztításával (ld. pl. ún. „számföldrötti” embriók). Mi, emberek az étellel nem rendelkezhetünk; az életnek csak gondos sáfárai vagyunk, és nem a szuverén ura; a mi feladatunk, hogy az életet hálával, szeretettel elfogadjuk és megőrizzük (ld. uo., KEK 2258., 2280. pont).

Az emberi élet a fogantatás pillanatától a természetes végéig szent, sérthetetlen, alapvető, örök érték; nem pusztán személyes, hanem közösségi, társadalmi érték is, minden személyi jog forrása és feltétele; az ennek megfelelő, teljes, feltétlen jogi védelmét a világi társadalmakban is biztosítani kell.

Azok a házastársak, akik kimerítették a jogos orvosi segítségnyújtás lehetőségeit, azaz azt a technikai segítséget, ami nem a házastársi aktust helyettesíti, hanem megkönnyíti azt, segít annak természetes célját elérni, és mégis terméketlenek maradnak, bekapcsolódhatnak – az igaz szeretet oltárán – az elhagyott gyermekek örökbe fogadásának, és mások javára végzett egyéb nagylelkű segítségnyújtásnak a szolgálatába (ld. KEK 2379. pont).

Végül megemlítendő: a Donum vitae instrukció is rögzíti, hogy ámbár az in vitro fertilizáció által történő emberi fogantatás módját és jellegét nem lehet helyettesíteni, minden gyermeket, aki a világra jön, az isteni jószág ajándékának kell tekinteni, és szeretettel kell felnevelni.

Hámori Antal akadémikus/MK

IMASZÁNDÉKOK

Januárra

Általános szándék: Hogy a teremtett világ gazdag kincseit mint az Istentől az embereknek szánt drága adományokat megőrizzük, értékeljük, és mindenkinek rendelkezésére bocsássuk.

Mindig voltak nagy károkat okozó természeti csapások; jelenleg egyre inkább tudatosul bennünk, hogy sok ilyen csapást most már mi magunk okozunk. A természet feletti hatalmunk, ahogy gyakoroljuk, egyre inkább veszélyezteteti életünket, túlélésünket. A tudomány művelői erről egyre világosabban és pontosabban beszélnek; a közélet és a politika felelőseinek egy része viszont kevés hajlandóságot mutat arra, hogy belássa, elfogadja, és számba vegye. 2009 decemberében környezetvédelmi csúcstalálkozót tartottak Koppenhágában; a legnagyobb hatalmak képviselői megakadályozták, hogy jelentős kérdésekben megegyezés jöjjön létre. Ez kétségtelenül sokba fog kerülni az egész emberiségnek.

Néhány konkrét példa. A világ ciklonoktól sújtott tájain jelenleg évente négyszer annyi vihar és tájfun tombol, mint régebben. Mérgező hulladékokat titokban, megvesztegetéssel szállítanak szegény országokba, amelyek képtelenek megvédeni magukat a mérgezéstől. Ugyancsak szegény országokban hatalmas erdőket irtanak ki, és ezzel véveszen felborítják a természet egyensúlyát. Gondolhatunk még a Mexikói-öbölben keletkezett kőolaj-katasztrófára.

A 2010-es békevilágnapra szóló üzenetében írja a pápa: „Mély és élesen látó revízióknak kell alávetnünk a fejlődés modelljét, elgondolkodnunk a gazdaságnak és célkitűzéseinek értelméről, hogy kijavíthassuk működésének és egyensúlyának zavarát. Bolygónk környezeti egészségének állapota ezt követeli, és még inkább megkívánja az ember kulturális és erkölcsi válsága.”

Elég sok személy és mozgalom küzd tisztességes megoldásért és biztató jövőért. Legalább imádságunkkal mi is csatlakozzunk hozzájuk! Akad sok minden napos tennivaló is. „Ha a békét akarod építeni, vedelmezd a teremtést!”

Missziós szándék: Hogy a keresztyének, tanúsítva az egész emberi nem számára Isten egyetemes atyaságát, tudjanak eljutni a teljes egységre.

(Folytatás a 4. oldalon)

A CSALÁD...

(Folytatás az 1. oldalról)

Pedig olyan lények vagyunk, akiknek a fejlődéséhez is, a fizikai, szellemi, lelki értékekben való gyarapodásához és kiteljesedéséhez is szüksége van a jó közösség, a szerető család biztonságára. Még Isten szeretetét is a családi élet tapasztalatából vett fogalmakkal fejezzük ki. Így tudjuk igazán átérezni, mit jelent, hogy Ő szerető Atyánk, mi pedig egymásnak testvérei vagyunk. Ugyanígy az Egyházban és a közösségben is magabiztosabban, harmonikusabban találjuk meg a helyünket, ha átéljük a szeretet és a bizalom légkörét. Ha megtapasztaltuk az anyai szeretetet, igazi értelmet kap számunkra az is, hogy az Egyházat édesanyáknak valljuk.

Az emberi személy igazi szabadsága lehetőség az Isten akarata szerinti, értékeket teremtő és megvalósító életre. A szabadság tehát nem a kapcsolatok megszakítását, az azoktól való úgynevezett megszabadulást jelenti, hanem életünk megtöltését a szeretet gazdagságával.

3. Társadalmaink irányvesztésének világos jele a népesség fogyása. Hazánk lakossága az idén tízmillió alá csökkent. Pedig a család egészséges működése egyben a társadalom egészségének is fokmérője. Európában mindenki elismeri, hogy súlyos népesedési probléma alakult ki. A keresztyén ember azt is feladatának érzi, hogy a megoldást keresse, mégpedig abból a biztos hitből kiindulva, hogy Isten szeret minket, hogy neki terve van velünk. Ezt a tervét pedig Jézus Krisztusban nyilatkoztatta ki.

A család és az élet tervének szerves része, sőt a család lehetővé teszi, hogy megérezzük az Istennel való közösség örömét. A férfi és a nő szerelmének szépsége, ha egész életre szóló szövetségre lépnek egymással, Isten legvonzóbb természetes képét jeleníti meg az emberi társadalomban. Ez az életszövetség a férj és a feleség kölcsönös javára, s az új emberi élet elfogadására és nevelésére irányul. Ma mégis azt látjuk, hogy gyakran hiányzik a nyitottság a sűrű tartó házassági közösségre. Mintha félnénk attól, hogy igent mondjunk az életre! A mai városi, de egyre inkább a vidéki élet is úgy szer-

veződik, hogy nagy nehézséget jelent népes családot fenntartani. Az anyaságot a társadalom nem mindig becsüli meg kellően. A gazdasági válság és a munkanélküliség szorongást és félelmet hoz sok család életébe. Pedig az anyaság és a családok megérdemlik az egész társadalom megbecsülését és szolidaritását. Az ő támogatásuk nem pusztán szociális kérdés, hanem egész népek, társadalmak jövőjének, létének vagy nemlétének kérdése. Márpedig az élet ára megfizethetetlen. Bármilyen gazdag legyen is egy ember, az életét nem vásárolhatja meg: végül is minden vagyona kevésnek bizonyul. Ahogyan a zsoltár írja: „Az élet ára túl magas volna, meg nem fizetheti senki soha, hogy örökké éljen, s a sirt ne lássa” (Zsolt 49,9-10).

4. Imádkozzunk az idén különös odaadással családjainkért. Legyen a család maga is a közös hit, a közös imádság otthona. Plébániai közösségeink ismerjék meg, tartsák számon a körükben élő katolikus családokat. Maguk a családok is örömmel találják meg egymással a kapcsolatot. Osszák meg egymással ünnepeiket és gondjaikat,

segítsék egymást munkával, személyes jelenléttel, tapasztalatok átadásával, és ha szükséges, anyagiakkal is. Büszkeség lehet számunkra olyan családok közösségéhez tartozni, akik gyerekeikkel, bútorral, baráti szóval, betegek ápolásával nap mint nap segítik egymást, akik hordozzák a nemzedékek közötti összetartást, akiknek gondjuk van a magányosokra, az idősekre és a betegekre is. Különös figyelemmel és szeretettel kísérjük azok kereszthordozását, akik súlyosan fogyatékos gyermekeket nevelnek! Bátorítsuk azokat is, akiknek megtört a családi életük, tartsanak ki a hitben és az Egyházzal való közösségben.

Kérjük a Szent Család áldását család-jainkra, kérjük az első magyar szent családnak, Szent István királynak, Boldog Gizellának és Szent Imre hercegnek közbenjáró támogatását. Kérjük a példamutató családapá, Boldog Batthyány-Strattmann László könyörgését családjainkért és egész nemzetünkért. Ámen.

Budapest, 2010. december 26.,

Szent Család vasárnapja

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

A SZENTATYA...

(Folytatás az 1. oldalról)

Végül érintettek néhány olyan témát, amely a térségben az egyes országok közötti kapcsolatokra és együttműködésre vonatkozik.

A magyar kormányfő és kísérete a protokoll-előírásoknak megfelelően dél előtt 11 órakor érkezett meg az Apostoli Palota második emeletére. James Michael Harvey érsek, a Pápai Ház prefektusa, a Szentatya nemesemberei, valamint Somorjai Ádám bencés szerzetes, a Vatikáni Államtitkárság munkatársa, és Németh László pápai prelátus, a Pápai Magyar Intézet rektora kísérték Orbán Viktort, feleségét és öt gyermekét, valamint a delegáció tagjait: Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettest, Balog Zoltánt, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium társadalmi felzárkózásért felelős államtitkárát, Szíjjártó Péter miniszterelnöki szóvivőt.

A mintegy félórás, szívélyes hangú magánmegbeszélésre a Szentatya könyvtárszobájában került sor angol nyelven. Hétfőn kora délután Szíjjártó Péter, a magyar miniszterelnök szóvivője a Magyar Távirati Irodát arról tájékoztatta, hogy Orbán Viktor és Tarcisio Bertone bíboros államtitkár áttekintették a vatikáni–magyar szerződés pontjait, és megállapodtak egy időtálló, távlatos szerződés előkészítéséről. A közlemény szerint mindkét fél elismerően nyilatkozott a magyar–vatikáni vegyes bizottság eddigi munkájáról. Orbán Viktor elmondta, kormánya kiemelkedő értéknek tekinti a hit- és vallásbeli meggyőződés szabad kifejezését, valamint az ezen alapuló oktatási és nevelési munkát – közölte a kormányfő szóvivője az MTI-vel.

(Vatikáni Rádió)

AZ INTERNET NEM TUDJA ÁTADNI A HIT TELJES GAZDAGSÁGÁT

Az internet terjeszti a keresztény üzenetet, de nem képes átadni a hit teljes gazdagságát – mondta Erdő Péter bíboros, az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsának elnöke, akivel a Vatikáni Rádió a Kultúra Pápai Tanácsa plenáris ülését követően készített interjút.

Erdő Péter elmondta: az ülésen hangsúlyozták, hogy az emberiség által a történelem során létrehozott, és a jövőben létrehozandó minden lehetőséget kihasználva kell átadnunk az örömhírt. Fontosak a kommunikáció különböző formái, a különféle nyelvezetek, mint a mozi, a zene és még sok más kifejezésforma. Különösen sok szó esett a tanácskozáson az internetről, hiszen a nyelv ezen a területen megy át a legnagyobb átalakuláson.

Erdő Péter hangsúlyozta, hogy az internet által az örömhírt a legfejlettebb technikák és a legjobb kommunikációs stratégiák segítségével lehet hirdetni. Talán még javítani is lehet általa az emberek fejében uralkodó zűrzavaron a vallást, a Bibliát, a tudomány és a hit kapcsolatát illetően. Hangsúlyozta ugyan-

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa december 6-án tartotta évi rendes közgyűlését. A tíz tagesegyház, további tizenhét együttműködő egyház, és az egyházakhoz kötődő társadalmi szervezet által alkotott közösség ebben az esztendőben az európai integrációval, a januártól soros magyar EU-elnökséggel kapcsolatos egyházi, ökumenikus kihívásokat, lehetőségeket és teendőket is számba vette.

Elsőként Fazakas Sándor teológus, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem rektora tartott előadást azokról az elvi, teológiai megfontolásokról, amelyek alapjául szolgálhatnak állam és egyház, politika és spiritualitás, keresztény biztonyságtétel és tisztos közélet helyénvaló kapcsolatának. Minderről természetesen az európai integráció és Magyarország következő hat hónapban betöltött különleges szerepének minősített összefüggésében szólt.

Próhle Gergely, az Evangélikus Egyház országos felügyelője, helyettes államtitkár előadásában rámutatott azokra a változásokra, amelyek az európai integráció folyamatában a pusztán

technokratikus szempontokat figyelembe vevő időszaktól a különböző vallási és kulturális elemek által meghatározott, bonyolult jelenünkhöz vezettek. Beszámolt azokról a területekről, amelyek nyilván elkerülhetetlenül meghatározzák az EU közeljövőjét. Ilyenek a kulturális pluralitás, a romakérdés, a gazdasági felzárkózás, a nemzetállami és regionális felelősség.

Rüdiger Noll, az Európai Egyházak Konferenciája Egyház és Társadalom Bizottságának igazgatója arról számolt be, hogy az EU elnökségét adó országok egyházai milyen lehetőségekkel és feladatokkal szembesülnek az elnökséget betöltő időszakban. Kiemelte az egyházak szerepét annak tekintetében, hogy a távolinak tűnő és megfoghatatlan európai intézmények és döntéseik hogyan kerülhetnek közelebb az emberek mindennapi életéhez és gondolataihoz. Örömet fejezte ki, hogy a magyarországi egyházak képesek nemzeti és nemzetközi ökumenikus összefogásban szembesülni mind a kihívásokkal, mind pedig a lehetőségekkel.

Hámori Ádám európai integrációval foglalkozó zsinati irodai munkatárs beszámolt azokról a konkrét tervekről, amelyek már körvonalaazódtak. Ennek alapján a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa elkötelezte magát arra, hogy a 2011-es ökumenikus imahét megnyitó istentiszteletét a soros magyar EU-elnökség egyházi megnyitójaként ünnepli. Találkozót szorgalmaz a tagesegyházak vezetői, valamint a magyar kormány, az európai intézmények, és az intézményekhez kötődő nemzetközi egyházi szervezetek képviselői között januárban. Elfogadta az Európai Egyházak Konferenciájának meghívását egy februári brüsszeli látogatásra. Továbbá tervbe vette három konferenciának a megszervezését a tavasz folyamán a közép-európai megbékélés, a romamisszió és a családmiszió témakörében.

A közgyűlés meghallgatta az elnöki beszámolót, a főtitkári jelentést, a pénzügyi tájékoztatót, és a ciklus végéig választással betöltötte a Számvizsgáló Bizottságában megüresedett pozíciót.

(Magyar Kurír)

XVI. BENEDEK PÁPA AZ ÚJ MAGYAR ALKOTMÁNYRÓL

Átadta megbízólevelét a szentszéki nagykövet

a Katolikus Egyházat abban, hogy Magyarországon be tudja tölteni társadalmi szerepét, és problémamentes legyen az Egyház és az állam együttműködése a magyar nemzet érdekében.

A pápa a magyar diplomata fogadása kor reményének adott hangot, hogy a mély sebek, amelyeket az országban a csaknem 45 éven át uralkodó materialista világnézet okozott, tovább gyógyulnak a béke, a szabadság és az emberi méltóság tiszteletének köszönhetően.

Mint a Szentatya fogalmazott: A katolikus hit kétségtelenül Magyarország történelmének egyik tartóoszlopja. Kifejtette: Szent István személyes ájtatossága, igazságérzete és emberi erényei mai is, mint akkor, magasrendű vonatkozási pontot, buzdítást és erkölcsi parancsot jelentenek mindazoknak, akikre a kormányzás felelősségteljes szerepét bízta. Természetesen nem az az állam feladata, hogy egy adott vallást rákényszerítsen az emberekre, biztosítania kell azonban a lelkiismereti és istentiszteleti szabadságot – nyomatékosította XVI. Benedek.

A pápa utalt rá, hogy Magyarország kiemelkedő szerepet játszott a vasfüggöny leomlásában. Hazánk közelgő EU-s elnökségével kapcsolatban rámutatott: az ország sajtóságos küldetése, hogy közvetítsen kelet és nyugat között. A Szent Korona alsó, görög részén és felső, latin pántján egyaránt látható Krisztus, valamint a kereszt azt fejezik ki, hogy Keletnek és Nyugatnak kölcsönösen támogatniuk és gazdagítaniuk kell egymást közös spirituális és kulturális örökségükből és élő hitvallásukból kiindulva.

A Szentszék a pápa szavai szerint nyomon követi az új magyar alkotmány előkészületeit, és támogatja azt az elképzelést, hogy előszavában utaljon a keresztény örökségre. Kíváncs, hogy az új alkotmány a keresztény értékekből merítsen ihletet, különösen ami a házasság és a család társadalomban elfoglalt helyzetét és az élet védelmét illeti – szögezte le XVI. Benedek.

A pápa kifejtette: a házasság és a család a polgári társadalom, az országok és a népek egészséges fejlődésének döntő alapját képezik. A házasság egy férfi és egy nő közötti alapvető rend formája, va-

Győriványi Gábor nagykövet

lamint az állami közösség alapsejtje. Európa nem lenne többé Európa, ha társadalmi építményének ez az alapsejtje eltűnne, vagy lényegileg átalakulna.

Az Egyház nem helyeselheti azokat a törvényhozási kezdeményezéseket, amelyek a házaspárok és családok alternatív modelljeit – például az élettársi kapcsolatot, az azonos neműek „házasságát” és más formákat – kívánják érvényesíteni. Ezek a természeti jog alapelveit gyengítik, és relativizálják az egész törvényhozást, valamint a társadalom értéktudatát – mutatott rá XVI. Benedek.

A Katolikus Egyház, mint a többi vallási közösség, fontos helyet foglal el a magyar társadalomban. Széles körben elkötelezte magát intézményeivel az oktatás, a kultúra, a társadalmi segélynyújtás terén. Ezáltal hozzájárul az ország valóban szükséges erkölcsi építéséhez. Az Egyház bízik abban, hogy az állam támogatásával továbbra is folytathatja és növelheti ezt a szolgálatát az emberek javára és az ország fejlődésére – mondta XVI. Benedek pápa, majd kifejezte abbéli reményét, hogy az állam és a Katolikus Egyház közötti együttműködés tovább folytatódik.

Végül a Szentatya sikeres munkát kívánt Győriványi Gábor nagykövetnek, kérve Mária, Magyarok Nagyasszonya oltalmát személyére és az egész országra. □

Gyermekeknek

LEGYEN NAPIRENDED!

Január elsején sokan megfogadják, hogy ettől a naptól új életet kezdenek. A gyerekek főleg a tanulás és a szófogadás terén, a felnőttek pedig a káros szenvedélyeikről – cigarettára, hizláló ételekre – való leszokásra tesznek fogadalmat. Remélem, nem kedvetlenítek el vele senkit, ha azt mondom: ezek az év eleji fogadalmak legtöbbször nem szoktak hosszú életűek lenni. Az igazi, komoly változásokat ugyanis nem lehet hirtelen ötlettel meghozni. Alaposan végig kell gondolnunk, hogy miben szeretnénk megváltozni, aztán ki kell dolgoznunk egy tervet, amit nem árt le is írunk. Ha például úgy érzed, hogy „olyan össze-vissza az életed”, akkor bizonyára nem csináltál magadnak napirendet. Pedig e nélkül szinte lehetetlen rendben élni.

Fiataloknak

URAM, NEM VAGYOK MÉLTÓ...

A reménység kérdése valójában emberi életünk és keresztényi küldetésünk közép-pontjában van, különösen a mai korban. Mindannyian észre vesszük a remény szükségét, de nem akármilyen reményét, hanem a szilárd és megbízható reményét. A fiatal-ság különösen is a reménység záloga, mivel különböző várakozásokkal néz sokszor kritikusan és újszerűen, és sokszor talán már forradalmian a jövőbe. Ahogyan a fiatalok ideálokat, vágyakat és terveket táplálnak, úgy a fiatal-ság az az idő és erő, amelyben az egész életre szóló döntések megérnek. S talán emiatt ez az az életszakasz, amelyben erőteljesen felszínre törnek a lét alapkérdései: miért vagyok a földön? Mi az élet értelme? Milyen lesz az életem? Továbbá: hogyan lehet elérni a boldogságot? Kérdések, amelyek sürgetővé válnak, amikor időnként leküzdhetetlennek tűnő akadályokkal kell szembenézni: tanulási nehézségekkel, munkanélküliséggel, családi vitákkal, vál-sághelyzettel a baráti kapcsolatokban, vagy egy párkapcsolat felépítésében. Felvetődik akkor a kérdés: honnan merítsünk erőt, és hogyan tartsuk életben szívünkben a remény lángját?

Az Egyház a fiatalokra tekint; mert a fiatalok a remény és a jövő záloga, sőt az Egyház különleges módon önmagát a fia-

A legfontosabb része, hogy mikor kelsz fel. Ennek sikere azon múlik, hogy este lefekszel-e időben. Sokszor nem egyformák a napjaink, de a főbb pontokat – reggelizés, iskolába indulás, tanulás, játék, sport stb. – be tudjuk tervezni. És persze ne felejtse ki a legfontosabbat, az imádságot. Minden reggel legalább néhány percig beszéljess Istennel, este pedig gondold végig a napodat, bánd meg az elkövetett bűnöket, s fogadd meg, hogy másnap jobb leszel.

Biztos sokszor hallottad már a mon-dást: „Rend a lelke mindennek!” Bizony, ez nem csak a szobádra és a tanulásodra vonatkozik, hanem az egész napodra. Abban csak napirenddel tudsz rendet ten-ni. Meglátod, így mindenre lesz időd!

Erzsébet néni

talokban látja – valamennyitebben, mind-egyikükben külön-külön. Így volt ez a kezdettől fogva, az apostolok idejétől kezdve. Szent János első levelének szava-it (2,13-14) különleges tanúságtételként olvashatjuk: „Írok nektek, ifjak, mert le-győztétek a gonoszt. Írtam nektek, gyer-mekeim, mert megismertétek az Atyát... Írtam nektek, ifjak, mert erősek vagytok: él bennetek Isten tanítása.”

Kedves Fiatalok! Legyetek mind-annyian reményhordozók! Legyen ben-netek a remény maradandó parazsa és égő tüze. A remény erényével élve vi-gyétek véghez mindannyian azt a művet, amelyet Isten ebben a világban számo-tokra kigondolt.

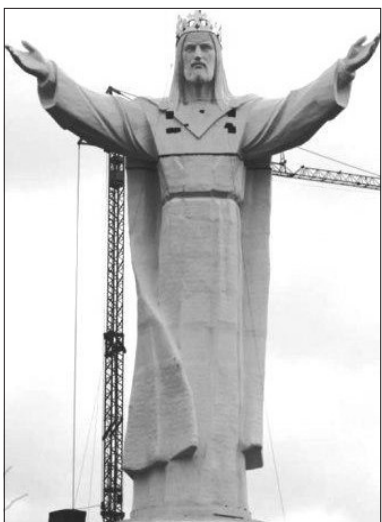
Merjete nagy eszményképekért lelke-sedni! Merjétek kimondani az igazságot, és merjetek küzdeni érte! Ne a kényelmes utat járjátok, hanem a meredeket! Legye-tek elkötelezettek embertársaitokért, Iste-nért és az Egyházért! Imádkozzatok sokat azért, hogy megtaláljátok azt a helyet, amelyet Isten számotokra kigondolt. Higgyetek abban, hogy sok jót tudtok ten-ni! S akkor a jövő megvalósulhat számo-tokra, és egészen a tiétek lehet! Ezt kívá-nom az új esztendőben mindnyájatoknak!

Tomi atya

A LEGMAGASABB KRISZTUS-SZOBOR

A Megváltót ábrázoló alkotást november 21-én, Krisztus Király vasárnapján avatták fel a nyugat-lengyelországi Swiebodzin nevű kisvárosban. A szobor megáldása alkalmából Stefan Regmunt püspök Henryk Gulbinowicz bíborossal, Wrocław érsekével és Andrzej Dziega szczecini érsekkel mutatott be ünnepi szentmisét. A szentmisén tízezer hívó vett részt.

A 36 méter magasságú alkotás mintegy kilenc méterrel meghaladja a világ eddig legnagyobbnak számító Krisztus-ábrázolását, a bolíviai Cristo de la Concordia-szobrot; s messze felülmúlja a világhírű, Rio de Janeiro-i Megváltó Krisztust. A lengyelországi szobor ugyanúgy kitárt karral ábrázolja a Megváltót, mint a Rio de Janeiro-i mű. A monumentális Krisztus-szobor egy 16,5 méteres, mesterséges dombon áll. A hófehér alak, fején aranylő koronával, már 40 kilométer távolságból észrevehető.

Az alkotás ötlete Sylwester Zawadzki-tól, Swiebodzin korábbi lelkipásztorától származik, aki Krisztust szerette volna a város védelmezőjének. Terve azonban az egyházi vezetők ellenállásába ütközött, s csak később, öt évvel ezelőtt kezdhettek bele megvalósításába. A kivitelezést a környékbeli hívek adományaiból fedezték. A vállalkozás megosztotta a lengyel közvéleményt. A város vezetősége azt reméli, hogy a most felállított szobor fellendíti a turizmust. Ellenzői azonban úgy vélik, hogy hasznosabb célokra kellett volna fordítani ezt az összeget. A lengyel katolikusok egy része groteszknek tartja a hatalmas alkotást.

Lengyelországi egyetemi szakértők véleménye alapján a 440 tonnás szoborban még egy hurrikán sem tudna kárt tenni. Ezt megelőzően építések olyan véleményeket tettek közzé, melyek szerint egy nagyobb viharban összeomolhat a mű. □

„A HANGOMAT ADOM, HOGY TERJESSZEM AZ EVANGÉLIUMOT”

Az ötvenkét éves toszkán énekes, Andrea Bocelli telt ház előtt lép fel New Yorkban, énekel a pápa előtt, a hétköznapiakban pedig támogat egy fiatalokból álló csoportot, akik az utcán és a strandokon végeznek evangelizációs tevékenységet. A riporter kérdésére, miért teszi ezt, így válaszolt: „Mert szeretem és csodálom ezeket a jóakarátú embereket”.

Egy nyári napon például Riccione strandján vett részt egy programon, amely rengeteg embert vonzott. A fiatalok délutáni programot szerveztek énekkel, tánc-csal, tanúságtételekkel. Este a templomban a tenorénekes elénekelté Cesar Franck Panis Angelicusát, és az Ave Mariát Schuberttől.

– *Hogyan született meg ez együttműködés a Nuovi Orizzonti (Új Távolatok) közösséggel és Riccione fiatal misz-ionáriusaival?*

– A barátságom Chiara Amirantéval, a közösség alapítójával, és Davide Banzatóval, a lelkivezetőjükkal hosszú múltra tekint vissza. Manapság sok ember csak az élet sötét oldalát látja, ezért össze kell szednünk magunkat, és el kell vinni az emberekhez a remény szavát. Chiara és barátai ezt teszik a nap 24 órájában, és a példájuk ragadós.

– *Azon a napon valami más történt, mint szokott. Hogyan látja ezt?*

– Minden tett előtt két út van: a rossz és a jó. Az első lejtő, nem kell tekerni, nem kell erőfeszítéseket tenni, de könnyen el lehet esni. A második egy emelkedőhöz hasonlít, amelyen az ember megizzad, és minden kanyar előtt felmerül benne, hogy esetleg feladja. Amikor azonban felér a csúcra, úgy érzi, megtett valamit, nagy dolgot vitt véghez.

– *És ön, mint kerékpáros, melyik utat választotta?*

– Minden versenyben vannak olyanok, akik elsőként érnek célba, és akik később. Ha a biciklis hasonlatnál maradunk, a csoport elején Riccione fiatal misszionáriusai járnak, strandpapucsban, hátizsákkal a hátukon, testvéri mosollyal az arcukon. Remélem, hogy én is a jó irányt választottam, amely a célhoz vezet. Mindennap foglalkoztat az élet értelmének kérdése, az erkölcsi kérdések. Ott vannak minden találkozásban, minden döntésben.

– *Mit mondana a strandoló fiataloknak, akik az élet könnyű oldalát választják?*

– A csöndemet ajánlanám fel nekik. Sok ember becsukja a fülét a beszédek hallatán, de kinyitja a szemét, ha jó példát lát.

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

Hogyan állunk az ökumenizmussal? Ez a kérdés minden januárban időszerű.

101 évvel ezelőtt Skócia fővárosában ezernél több protestáns és anglikán misszionárius találkozott; együtt fontolgatták annak szükségességét, hogy a keresztények egységre jussanak, és így lehetőleg módon hirdessék Krisztus Evangéliumát. Azóta persze nem sűrűn történtek fontos lépések a keresztény egység útján; külön említést érdemel a Keresztény Egyházak Ökumenikus Tanácsa megalakulása 1948-ban.

Helyi szinten, a lakónegyedben, egymással szomszédos keresztény közösségek között sokszor nagyon mély és termékeny egység bontakozik ki. Ezzel is törődjünk, ezért is könyörögjünk, és

– *És ha egy lelkes kerékpáros megkérdezné öntől, melyik a helyes irány?*

– Azt javasolnám neki, hogy olvassa az evangéliumot. Van egy mondat, amit Jézus mond Máté evangéliumában, és amely gyerekkorom óta megérint: „Amit akartok, hogy veletek tegyenek az emberek, ti is azt tegyétek velük!”.

– *Gyakran esik szó arról, hogy a mai nemzedék nem tiszteli az értékeket, és arról is, hogy mennyi hibát ejtünk a családban a nevelés során. Mit gondol erről két-gyermekes apaként?*

– A felnőttek sajnos sokszor azt hiszik, hogy a nevelés kérdését megoldják azzal, hogy pénzt adnak a gyerekeknek. A gyerekeknek azonban ennél sokkal fontosabb dolgokra van szükségük, bízni akarnak a jövőben, azt akarják, hogy meghallgassák őket, párbeszédre és támogatásra van szükségük.

– *Nemrég az abortusz kényes témájáról beszélgetett a gyerekeivel. Arra a történetre gondolok, amelyet az interneten tett közzé. Egy fiatal nőről szól, akit vakbélgyanúval kórházba szállítottak. Nem tudta, hogy terhes, és az orvosok azt javasolták neki, vetesse el a gyermeket.*

– Az orvosok jeget tettek a hasára, és a kezelés végén közölték, el kellene vetetnie a gyermeket, ez lesz a legjobb megoldás, mert fogyatékos lesz. A bátor fiatal-asszony azonban másképp döntött, a gyermek megszületett. Ez az asszony az anyám, a gyerek pedig én vagyok. Lényegtelen, hogy rólam van szó, de ez volt a megfelelő döntés, és remélem, más anyákat is bátorítok majd ezzel, akik nehézz pillanatokat élnek meg az életben, de meg akarják menteni gyermekeik életét.

– *Milyen titkos álmai lehetnek egy művésznek, aki bejárta a világot, eladott hetvenmillió lemezt, és már kétszer énekelte XVI. Benedek pápa előtt?*

– Mindenki rendelkezik valamilyen képességgel, karizmával. A hangom egy eszköz, amelyet kaptam, és fontos, hogyan használom. Igyekszem egyre jobbra válni. Jövőre az izraeli békéért éneklek majd. És ha a pápa ismét hívna, azt válaszolnám: „engedelmeskedem, Szentatyám”.

Magyar Kurír

nem kevesebbet, mint amit az egész emberiséget átfogó ökumenizmusért imádkozunk. Persze nem hallgathatjuk el: az igazi, teljes egység megvalósulásáig még nagyon sok mindennek kell történnie.

Jézus főpapi imája nyomán (Jn 17,21) így is megfogalmazhatjuk ökumenikus imánkat: „Mennyei Atyánk! Te Fiadban, Jézusban vagy, Jézus pedig benned; ketten egy vagytok, a teremtett élet meg a kegyelmi élet forrásaként. Legyenek az emberek mint teremtményeid és gyermekeid is mindnyájan egygő bennetek! A belőletek eredő egyetlen hit, hűség, szeretet éltesse őket! Legyen egy az emberiség javára és üdvöztetésére szolgáló tevékenységünk! Így elhiggye a világ, hogy Jézust Te küldted, és minket is Te küldesz az emberek megváltásának és örök életének munkálására.”

Nagy Ferenc SJ

Floridai levél

LOVAS POSTÁSOK

Egész kerületemet felháborította a hír, hogy bezárják a postahivatalunkat. Nincs rá szükség, leépítenek, beszűkítenek, mivel mára majdnem mindenki elektronikus módon érintkezik. (De mi történik a „mindenkihez” nem tartozók óriási tömegével? Marad a postagálamb?) A riasztó hírre levelek, telefonok, petíciók árasztották el az illetékeseket. Az eredmény nem maradt el. Egyelőre. Híre járja ugyanis, hogy az özönével piacra kerülő segédeszközök egyre száguldó térhódítása hamarosan ledöfi a rohamosan zsugorodó teljes intézményt. Mint ha egy régi kisiskolás mondása valósult volna meg, aki a macska meghatározását így fejezte be: ...és a végén van a farka, ami addig vékonyodik, amíg el nem fogy.

A sors fricskája, hogy miközben a postai szolgálat végét festjük a falra, nagy hűhóval ünnepelték az első amerikai gyorsposta, a Pony Express születésének 150. fordulóját. Beszédék, parádés felvonulások, népiünnepségek követték egymást, hogy tiszteljenek a legendás hírű intézmény megteremtőit, de még inkább a veszedelmekkel megbirkózó lovasok emléke előtt.

1859 vége felé három jó szimatú üzletárs elhatározta, a Missouri állambeli St. Joseph és a kaliforniai Sacramento között útnak indítja a fergeteges irammal közlekedő gyorspostát, a Pony Express. Óriási méretű, költségű és jelentőségű volt ez a vállalkozás, amely „megnyitotta az utat az amerikai Nyugat felé”. A hét államot érintő, majd kétezer mérföldes utat 10-15 mérföldes szakaszokra osztották. 190 állomást építettek. Az ötszáznál több, kiváló minőségű négylábún (a lovat gyakran az öszvér helyettesítette) kétszáznál több válogatott lovas nyargalt havi 100-150 dolláros, óriási összegű díjazásért. Megkövetelték, hogy a lovas 18 évesnél fiatalabb és vékony, 125 font alatti testsúlyú legyen. Hogy a bátor és erős legény (gyakran csak legényke!) meg tudjon küzdeni a hatalmas pusztaságok és a Sziklás-hegység természet adta nehézségeivel, és vállalja még a halált is az ellenséges indiánok jelentette veszedelemekben. (A később Európában is híressé vált Buffalo Bill alig 15 évesen állt be a sorba.)

És az eredmény? A nyeregkápához erősített hatalmas bőrszakokba 34 753 levél került. S a fél kontinensen át cipelt óriási anyagból csak egy szállítmány nem ért célba. Ma 250, magángyűjteményekben, múzeumokban őrzött levélről tudunk. Leghíresebb emlék a 10 centes bélyeggel ellátott üres boríték, amelynek postása az életével fizetett a munkájáért. San Franciscóból indult 1860-ban, és csak két évvel később találtak rá. A borítékon jól olvasható megjegyzés tudtul adja: „előkerült az indiánok által 1860-ban ellopott postából”.

Sajnos a Pony Express eredményei ellenére sem lett hosszú életű. Élt 18 hónapot. Nem volt jövedelmező, és feleslegessé tette a közben kiépült távírhálózat. A túlmenően gyanús üzleti manipulációk következtében az alapításban főszerepet játszó figura börtönbe került. Bár később minden tisztázódott. A Pony Expressen ez már nem segített. A központi kormány, amely már a kezdet kezdetén megtagadta az anyagi hozzájárulást, mást részesített előnyben. A száguldó lovas helyét átvette a postát és utasokat is szállító State Coach, a gyorskocsi-, gyorsposta és dilizsánsz néven ismert postakocsi, amely a romantikus hollywoodi vadnyugati filmek emlékeként életben tartja egy hőskor emlékeit.

Bitskey Ella, Sarasota

A SZLOVÁKOK ÉS MI

Lapunk egykori munkatársa, az időközben Budapesten élő Skultéty Csaba közíró újabb kötetével örvendeztette meg olvasóit. Ezúttal is kedvenc témáját, a határon túli magyarság ügyét boncolgatja, különös tekintettel Szlovákiára. Skultéty Csaba Nagykaposon született, ami akkor már az újonnan létrejött Csehszlovákiához tartozott. A Kairosh Kiadónál ősszel megjelent Szlovákok és mi című könyve alapjában véve vallomás: miként alakult sorsa és viszonya ahhoz a területhez, amelyet szülőföldjének nevez.

A kötet 160 lapján átsüt a szerző fájdalom, ugyanis hiába igyekezett megértéssel, sőt néha még rokonszenven is kísérni a szlovákok nemzetté válásra tett erőfeszítéseit, jobb esetben közönyt, nem egyszer pedig céltudatos, félreérthetetlen elutasítás lett osztályrésze. Skultéty Csaba legújabb könyvében azonban nem annyira az őt ért sérelmekre helyezi a hangsúlyt, hanem a két nép kapcsolatát beárnyékoló feszültségekre, illetve ezek okaira.

Hosszabb tanulmányban rajzolja meg a Csehszlovákia szülőatyjaként emlegetett Eduard Beneš pályafutását, amelynek politikai öröksége a mai napig is kísért, és hátrányosan befolyásolja a kö-

zép-európai térség tartós megbékélését. Noha Beneš cseh származású volt, fiatalkori célja az Osztrák–Magyar Monarchia szétrobbantása lett, majd ennek elérését követően olyan állam létrehozása, amelyben sem németeknek, sem magyaroknak nem volt keresnivalója. Ezt a célját csak a második világháború után tudta – igaz, még akkor is csak részben – elérni, habár Sztálinnak még a ’45 előtt Csehszlovákiához tartozó Kárpátalját is felajánlotta, csak hogy kedvező hangulatra ösztönözze a szovjet diktátort. Az már a történelem fintora, hogy Eduard Beneš röviddel a második csehszlovák köztársaság létrejötte után egyszerűen félreállították. Viszonylag korai halála alighanem megmentette attól a sorsától, ami a haszontalan-ná vált társutasokra várt a keleti tömb államaiban a keményvonalas sztálini diktatúra idején.

Skultéty Csaba ekkor már Nyugaton élt, és a Szabad Európa Rádió müncheni szerkesztőségében dolgozott. A rádió szlovák munkatársaival igyekezett jó kapcsolatot kiépíteni, habár még Münchenben is tapasztalnia kellett, hogy a magyar kisebbség ügyét a csehszlovák szerkesztőségben határozott elutasítással kezelték.

Könyvének egy másik fejezetében a szerző a Tri-

anonra vonatkozó jelenlegi álláspontot elemzi, és megállapítja, hogy a Trianonban hozott teljesen igazságtalan döntést a nyugati politikusok józan többsége is elismeri, de természetesen elzárkózik azelől, hogy az immár 90 esztendő díktátumot – akárcsak egy vessző erejéig is – erőszakkal megváltoztassa. Ezzel Skultéty Csaba is egyetért, de leszögezi, hogy az Európai Unió keretében a budapesti kormányra hárul annak megakadályozása, hogy Trianon haszonélvezői ne használhassák többé a magyarság elleni hangulatkeltésre, ha a Kárpát-medencében élő magyarság hangot ad kulturális örökségének, és nemzeti hagyományainak háborítatlan ápolására irányuló jogos követeléseinek. A szerző idézi ezzel kapcsolatban a Kassán született nagy magyar író, Márai Sándort, aki már emigrációban írt naplójában így vélekedett Trianonról: „Ma nem az a trauma, ami elveszett, hanem az ami megmaradt”. Skultéty Csaba most megjelent könyvének mondanivalóját így összegzi a Trianon ma című fejezetében: Magyarország társadalmának, élén szellemi vezető rétegével, történelmi feladata, hogy Trianonra megadja az európai szellemű magyar választ.

Makvári György

NÁZÁRET IS A VILÁGÖRÖKSÉG RÉSZE LEHET?

Nemzetközi konferencia zajlott Názáretben november végén Régészeti, történelmi, kulturális örökség címmel. A názáreti találkozón keresztények, zsidók és muzulmánok vettek részt, hogy azt keressék, ami összeköti a különböző vallások híveit, ne pedig azt, ami elválasztja őket egymástól.

Názáret polgármestere reménykedik abban, hogy ez a találkozó az első lépés azon az úton, hogy Názáretet az UNESCO a világörökség részévé nyilvánítsa. A muzulmán Omar Massalah, a Mediterranean Peace Forum titkára, a kezdeményezés elindítója szerint „így lehetne a legjobban megvédeni a várost, és elkerülni, hogy az átalakulás, a modernizáció véget vessen a názáreti szellemiségnek.” Názáretet különleges város, amelynek vissza kell nyernie ősi szerepét, hogy bevilágítsa a világot. Elmondta: megbeszéléseket kíván folytatni az arab or-

szágokkal, hogy támogatás javaslatát. A találkozó végén a polgármester felajánlotta, hogy minden évben 10 000 dollárral támogat egy olyan kutatót, aki doktori értekezésében Názárettel foglalkozik.

A Mediterranean Peace Forum párizsi székhelyű szervezete, amelynek célja a béke és a párbeszéd kultúrájának terjesztése, különös tekintettel a keresztény–muzulmán párbeszédre. Massalah hangsúlyozta, hogy Mária alakja közvetítő szerepet tölthet be a keresztények és muzulmánok között, hiszen mindkét vallás hívei tisztelik. A Korán azt mondja róla, ő legerényesebb asszony.

Názáret világszerte ismert helyszín, szimbolikus jelentőségű, mégis olyan, mint az elrejtett kincs. Giacinto-Boulos Marcuzzo érsek, a jeruzsálemi latin pátriárkátus izraeli helynöke beszédében kifejtette, hogy a lakosok, a kutatók, a zarándokok csak nagyon kis

részben ismerik a városban rejlő hatalmas bibliai, lelki, kulturális, történelmi gazdagságot. A találkozó keretében a résztvevők megtekintettek néhány nevezetességet: Szent József sírját, régi ottomán házak homlokzatát és belső terét, és Mária kútját. A városnézés végén elmentek a Jézus korabeli házba, amelyet 2009-ben tártak fel. Az igazgatónő megerősítette, hogy a ház az első században épülhetett.

Folyamatban van a Názáreti Nemzetközi Mária Központ építése, a nyitást 2011. március 25-re tűzték ki. Az Angyali Üdvözlő-bazilika mellett épül, azzal a szándékkal, hogy az anyagi üdvözlő és megtestesülés színnyelén felhívja a figyelmet a város által őrzött örökségre, legfőképpen Mária örök érvényű üzenetére. A Központot átadása után a Chemin Neuf Közösség működteti majd.

MK

MADÁRTEJ

Számomra a „betegség” gyermekkoromban az évről évre visszatérő tüdősző mandulagyulladásokat jelentette, melyekkel gyakorta egy héti is ágyban kellett maradnom.

Jól emlékszem a nyakamat vörösré csipő vizes borogatásokra, a még ma is borzongást kiváltó „priznicre”, a herbatéval történő inhalálásokra, sós gargarizálásokra...

A komoly baj azonban egy súlyos középfülgyulladás volt!

A Lónyay utcában laktunk, s a Knézits utcai „Margitokhoz” jártam első elemibe.

Akkor még nem létezett penicillin. Egy ilyen kör hónapokig is elhúzódott. Jött a „doktor bácsi”, és minden áldott nap fölszúrta a fületem (vagyis a dobhártyámat), hogy a fülgyülemelő gennyes váladéknak szabad utat engedjen. Természetesen magas lázam volt, s hallottam, amidőn a felnőttek aggódalmasan latolgatták, hogy esetleg „meg kell lékelni a koponyámat...”

Meddig nyomhattam az ágyat, nem tudom megmondani, de rengeteget mulasztottam az iskolából.

Édesanyám állandóan panaszkodott az orvosnak:

– A gyerek nagyon bágyadt, erőtlen, semmihez sincs kedve.

Egy napon azonban föltámadt bennem valami dühös dac:

– Nem engedem többé kiszúrni a fületem!

És tartottam magam az elhatározásomhoz!

Hárman próbáltak lefogni – hiába.

– Ez egy gyöngy, elesett gyerek!? – méltatlankodott az orvos.

A végső kétségbeesés – azóta tudomképes többszörösére fokozni az élőlények (nem csak az ember) erejét!

Igaz, ez a testi, lelki ellenállás, miként utólag kiderült, akkor jött létre, midőn már gyógyulni kezdtem. Ez volt az egészség visszatérésének az első jele. „Lélelésre” nem került sor.

*

Áttestem a szokásos gyermekbetegségeken is. Volt bárányhimlőm, mumpszom, kanyaróm, de ezek nem hagytak bennem mélyebb nyomot. Legfőképpen az maradt meg emlékezetemben, hogy az erősen viszkető himlősebeket nem volt szabad elvakarni, ha nem akartam „ragyásképp” lenni. (Így is megmaradt egy kis nyom a homlokom közepén).

Első operációmra 12 éves koromban került sor. Mivel „orrhangon” beszéltem, kisütötték, hogy orrsővény-elferdülésem van.

Csak helyi érzéstelenítést csináltak. Hallottam, ahogyan recsegett-ropogott a töredező csont...

*

A fogaimmal eleinte nem volt problémám, mert orvos édesapám kezelte őket, méghozzá olyan módon, hogy ő fizetett minden húzásért, tömésért, amivel elérte, hogy gyakran – rossz anyagi körülményeim okán! –, magam jelentkeztem ellenőrző vizsgálatra.

A nehézség akkor kezdődött, amidőn a családi kupaktanács (Nagymama, Anyu és Anyu két gyermektelen nővére) meggyezett abban, hogy „nem szépek”, mert egymásra csúsznak a tépfogaim.

Apu elvitt egy csinos belvárosi orvosnőhöz, aki „forradalmi újításként” vezette be Budapestre a „fogszabályozást”.

Ezzel hosszú kálvária kezdődött el számomra. Hetenként-kéthetenként kellett járnom kezelésre: mindig újabb abroncsok, mindig rafináltabb kínzás – vagy két esztendőn keresztül, egészen a főváros ostromáig...

(Folytatás a 8. oldalon)

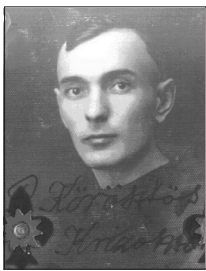
HÉT MAGYAR FERENCES VÉRTANÚT AVATHATNAK BOLDOGGÁ

A hét ferences vértanú – Köröstyös Krizosztom, Kovács Kristóf, Hajnal Zénó, Kiss Szaléz, Lukács Pelbárt, Kriszten Rafael és Károlyi Bernát – 1944 és 1954 között életáldozatával tett tanúságot hitéről és emberszeretetéről. Krisztusért adták életüket, mentették az üldözötteket, kiálltak az Egyházért, a kismiszertekért. Emlékük, tiszteletük eleven rendtársaik és a hívek körében. A püspöki konferencia december elején hozott döntése értelmében támogatja a hét magyar ferences vértanú boldoggáavatásának ügyét.

Hárman szovjet, illetve jugoszláv csapatok, négyen pedig a kiépülő kommunista rendszer áldozatai lettek. Mártírhálaluk ideje arra a tíz évre esik, amikor a Magyarországot lerohanó, majd rabigába hajtó reguláris és partizáncsapatok, valamint a támogatásukkal kiépült rendszer számára az élet nem volt érték. Amikor a kommunista rezsim még nem ismerte fel, hogy a vértanúk vére az Egyház magvetése.

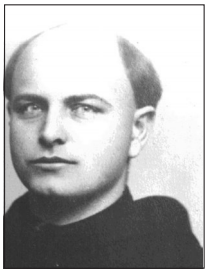
Az újvidéki vértanúk

A déli területek 1942-es visszacsatolása után a kapisztránus rendtartomány vezetése szinte azonnal elfogadta a felkérést, hogy rendházat alapítson Újvidéken. A letelepedő ferenceseknek már 1944 őszén szembe kellett nézniük a szerb partizáncsapatok előretörésével.

Az újvidéki kolostor házfőnöke a korábban az amerikai magyarság körében működő, majd a Donkanyart is megjárt **Köröstyös Krizosztom** (1900–1944) volt, akit kora ellenére, meggyötört kinézete miatt csak öregbarátnak hívtak. A veszélyt látva többször felajánlották neki a hazatelepülést, ő azonban az utolsó pillanatban is azt mondta: „Amíg hívek jönnek a templomba, a pap nem hagyhatja el a rábízottakat!”. A szerb csapatok 1944. október 23-án, Kapisztrán Szent János ünnepén értek Újvidék közelébe. A város elfoglalása után összegyűjtötték a férfiakat, de Krizosztom atyának felajánlották a menekülést. Ő azonban csak akkor élt volna ezzel, ha rendtársait is elengedik, erre azonban már nem volt lehetőség. Barakkba hajtották őket, ahol napokon át gyóntatta, vigasztalta a híveket. Október 27-én Krizosztom atyát több férfival együtt egy szomszéd barakkba terelték azzal, hogy a nap folyamán hazaengedik őket. Másnap katonazene mellett a foglyokat hármával összekötözve futásra kényszerítették, s közben puskatussal ütötték. Az „öreg” ferences papot is agyonverték.

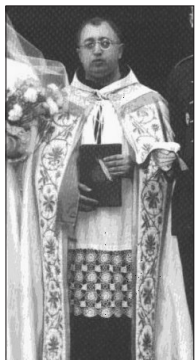
Az újvidéki rendház másik vértanúja **Kovács Kristóf** (1914–1944), aki 1944-ben arra kérte provinciálisát, hogy Újvidékre mehessen, mégpedig azzal az indokkal,

hogy vértanú akar lenni Krisztusért. Őt is 1944. október 26-án tartóztatták le. A tanúk elmondása szerint, amikor csak tehette, a rabokkal beszélgetett, mindenki becsülte emberségeségéért. November 1-jén rendtársával, Kamarás Mihállyal és más rabokkal Pétervárad felé hajtották. Napközben meneteltek, éjszaka pedig gyóntatták, mert a hívek a halálvesztélyt látva sokszor hosszú évtizedek után is rendezni akarták életüket. November 2-án folytatniuk kellett a menetelést. A papokat különös kegyetlenséggel bántalmazták. Lelkipásztori jelenlétüket a fasiszták szolgálatának minősítették. Kristóf és Mihály atyát fegyvert hordozva kényszerítették futásra, Kristóft vasveszszővel, puskával ütötték. Homloka a vasvessző ütéseitől fölrepedt, a verésektől nem tudott menni. Társai segítették, de elájult. Utolsó szavai ezek voltak: Sic debuit esse, vagyis így kell ennek történnie. A katonák teherautóra dobták, és Indijja község határában lelőtték.

Vértanúság a szovjet fronton

Nagyatád a háború utolsó szakaszában a nemzetiszocialista és a szovjet csapatok ütközőzónájába került. A front közeledtével a katonaság felszólította a lakosságot, hogy hagyja el a települést. Ekkor **Hajnal Zénó** (1900–1945) ferences házfőnök állt a nagyatádiak élére, az ő vezetésével vonultak ki az emberek a településről. Gyékényes felé indultak, amelynek határában a bolgár és a német csapatok kerültek egymással szembe. Húsvétvasárnap a bolgár katonák házról házra foglalták el a falut. Elértek a plébániához, ahonnan kiharancsolták Martincevics Pál

plébánost és a nála meghúzódo Hajnal Zénót is. Egy bolgár lovas katona, mikor meglátta a reverendát, illetve a ferences habitust viselő két papot, visszafordult, kiszólította őket a tömegből és agyonlőtte őket. A menekülő magyarok közül csak őket végezték ki. Az emberek melletti kitartás itt ismét a vértanúság vállalását jelentette, az egyházi ruhát viselők szisztematikus kivégzése pedig nyilvánvaló bizonyítéka az Egyház iránti gyűlöletnek. A hét rendtag közül egyedül Zénó atya nyughelye ismert.

A kommunista diktatúra áldozatai

A ferenceseket a világháború idején tanúsított hősiességük miatt nagy tisztelet vette körül. Kiiktatásuk leghatásosabb eszköze az koncepciós perek gyártása volt. Így történt Gyöngyösön is, ahol **Kiss Szaléz** (1904–1946) klerikusmagiszter volt. 1945-ben megszervezte a Keresztény Demokratikus Ifjúsági Munkaközösséget, amely a városi fiatalokat fogta egybe. Ebben a szervezetben a kommunisták konkurenciát láttak, ezért Szaléz atyát 1946. április 28-án letartóztatták. Azzal vádolták, hogy részt vett szovjet katonák meggyilkolásában, és fegyveres összeesküvést szervezett. A bírósági jegyzőkönyv szerint Szaléz atya előre megígérte, hogy feloldozza a diákokat, ha elkövetik a gyilkosságot, illetve beszámolt arról is, mit gyóntak neki vádlott társai. A per jogi vizsgálata bebizonyította, hogy a vallomás jelentős része nem Szaléz atyától származik. Társai közül többen kiszabadultak a fogságból. Vallomásuk szerint papjukat felismerhetetlenségig verték, de ő a gyónási titkot nem árulta el, a szembesítéskor pedig kijelentette: a jegyzőkönyvet a kínzások hatására írta alá, abból semmi sem igaz. A tárgyalást magyarul nem tudó szovjet katonák megfelelő tolmács nélkül vezették. A szovjet hadbíróság 1946. december 10-i ítélete alapján végezték ki Sopronköhidán. Halála óta rendtársai a gyónási titok vértanújaként tisztelik. A per koncepciós jellege, és a gyónás szentségének központi kipellengérezése mutatja a tudatos egyházellenességet, Szaléz atya szenvedésvállalása pedig a hit tisztaságáért hozott áldozat.

A háború után a kommunista hatalom fokozott támadást indított a hatvani vasutas lakosság ellen, akiknek lelkipásztori ferencesek voltak. E meghurcolás részeként a 1945–50 között a hatvani ko-

lostor szinte valamennyi tagját börtönbüntetés vagy valamilyen más diktatórikus eszköz segítségével távolítottak el a városból. Közéjük tartozott **Lukács Pelbárt** (1916–1948), a-

akit 1946 májusában tartóztattak le. Ügyét a Kiss Szaléz perhez csatolták, amit így sikerült regionális ügygő emelni. A vád szerint ő volt az összekötő Hatvan és Gyöngyös városa között a szovjetellenes szervezkedésben, és tudott a gyöngyösi katonagyilkosság előkészületeiről. A jogi vizsgálat bebizonyította, hogy az ő tanúvallomása is a kommunista szervek által írt szöveg, számtalan ellentmondással. A magyar hatóságok Pelbárt atyát is átadták a szovjet bíróságnak, és perét ugyanolyan jogellenes körülmények között tárgyalták, mint P. Szalézét. Tíz év kényszermunkára ítélték, a Szovjetunióba hurcolták. Betegségét nem kezelték megfelelően, ezért – rabtársai szerint – embertelen kínok között halt meg 1948. április 18-án. A ferencesek vértanúként tisztelik.

Ugyancsak Hatvanból hurcolták el 1950-ben **Kriszten Rafaelt** (1899–1952).

A budai, Margit körúti rendházban 1941 és 1946 között eltöltött éveit házfőnök-plébánosként, a zsidóüldözések idején a menekítés érdekében megszervezte az üldözöttek átvételét az Egyházba, és sebesülten több száz kilométeres útra indult, gyalogosan, hogy a nunciaturán kapott menleveleket a címzetekhez juttassa. Az általa vitt iratok segítségével egy teljes vasúti vagon fordították vissza; így az odaszűfolt emberek megszabadultak a haláltól. A világháború után megnyitotta a kolostor konyháját, és hosszú időn keresztül étkeztette a környék nyomorgóit. 1949 augusztusában már beteg került Hatvanba házfőnöknek. 1950. június 19-én, a szerzetesrendek elhurcolásának idején teherautók álltak meg a hatvani rendház előtt, piarista szerzeteseket és szerzetesnőket deportáltak a kolostorba. A lakosságot azonban fellázította a kommunista rendőrség, azt híresztelve, hogy a ferenceseket akarják elvinni. Ekkor az emberek a templom elé vonultak, a rendőrség pedig felszólította a házfőnököt, P. Rafaelt, hogy oszlassa fel a tömeget. Nem sikerült. Az éjszakai órákban a politikai rendőrség brutális módon feloszlatta a tüntetést, a kolostor lakóit pedig véresre verte. A négy ferences atyát az Andrassy út 60-ba szállították. A vallomásokról ebben az esetben is kimutatható, hogy a politikai rendőrség koncepciójának szüleményei, nem a vádlottak szavai. Rafael atyát – a demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedés címén – 1951-ben életfogytiglani börtönrre ítélték. A szerzetes tudta, hogy Hatvanban szinte valamennyi elődjét letartóztatták, így a helyezés elfogadása számára a meghurcolással való tudatos szembenézést jelentette 1949 augusztusában. A börtönméltékek között megőrizték azt a történetet, miszerint egy téli napon kabátban, ing nélkül szállították át egyik börtönből a másikba. Amikor az őt meglátta a teherautóról leszálló, ing nélküli rabot, így szólt: „Te, pucér Krisztus, hol hagyta az ingedet?” Rafael atya 1952. szeptember 15-én halt meg a börtön embertelen körülményei között.

(Folytatás a 7. oldalon)

EGYETLEN...

(Folytatás az 1. oldalról)

Isten tiszteletre méltó szolgája II. János Pál hangsúlyozta ugyanezen világnap alkalmából 2001-ben: („Az egyetemes közjó”), minden nacionalista önzésen túlmenően, megilleti az egész világ népeinek nagy családját. Ebben az összefüggésben kell szemlélnünk a kivándorláshoz való jogot. Az Egyház minden ember számára elismeri ezt a jogot, mégpedig kettős vonatkozásban: először azt, hogy bárki elhagyhassa saját országát, másodszor pedig azt, hogy bárki bevándorolhasson egy másik országba, hogy ott jobb megélhetési körülményeket kereshessen magának”. Ugyanakkor az államoknak joguk van ahhoz, hogy szabályozzák az elvándorlás áramlatát, és megvédjék saját határaikat, mindemellett mégis mindenkor biztosítaniuk kell a mindenkinek kijáró emberi méltóságot és tiszteletet. Mindezeket túl a bevándorlók kötelessége, hogy beilleszkedjenek a befogadó országban, tiszteletben tartva annak törvényeit és nemzeti azonosságát. (...)

Ebben az összefüggésben az Egyház mint Isten népe, amely az összes többi nép között vándorolva járja útját a történelemben, létével mindig megjeleníti a bizalom és a remény forrását. „Az Egyház Krisztusban mintegy szentsége, azaz jele és eszköze az Istennel való bensőséges egyesülésnek, és az egész emberi nem egységének”, és a Szentlélek működésének köszönhetően „nem hiába való kísérlet az egyetemes testvériség megvalósítására”. Az Egyház szívében különösen a szent Eucharisztia jeleníti meg a közösség kimeríthetetlen forrását az egész emberiség számára. Neki köszönhetően Isten népe magába foglal „minden nemzetet és törzset, minden népet és nyelvet” (Vö. ApCsel 7,9), de nem valamiféle szent hatalommal, hanem a szeretet kimeríthetetlen szolgálatát által. Valójában ez a szeretet-szolgálat, különösen a szegények és gyengék iránt, az a kritérium, amelynek alapján lemérhető eucharisztikus ünnepségünk hitelessége. (...)

Befejezésül különös figyelemmel fordulok a külföldön vagy nemzetközi intézetekben tanuló diákok felé, akikről mindig megemlékezem imáimban, és akik egyre nagyobb arányban veszik ki részüket az elvándorlás világjelenségéből. Ez a réteg társadalmi szempontból is jelentős, hiszen egyszer hazájukba visszatérve komoly felelősség hordozói lesznek: kulturális és gazdasági „hidat” képeznek majd a saját országuk és a vendéglátó országok között; mindez ismét csak „az egyetlen emberi család” kialakulásának irányába mutat. Ez a meggyőződés támogassa elkötelezettségünket, és fokozza figyelmünket a külföldi diákok és konkrét problémáik iránt – mint amilyen a gazdasági korlátozottság vagy az a kellemetlen érzés, hogy egyedül kell helyt állniuk egy egészen idegen szociális és főiskolai környezetben; valamint a beilleszkedés nehézségei. Ebben az összefüggésben szívesen emlékeztetek arra, hogy „az egyetemi diákság közösségéhez tartozni annyit jelent, mint a modern világ által összegyűródott kultúrák csomópontjában állni”. Az új nemzedék kultúrája az iskolában és az egyetemen formálódik: tőlük aztán nagyban függ e nemzedék azon képessége is, hogy olyan egyetlen családnak tekintse az emberiséget, amely arra hivatott, hogy egységet hozzon létre a sokszínűségben. (...)

Castel Gandolfo,

2010. szeptember 27.

XVI. Benedek pápa

(A német és olasz szöveg alapján fordította: Cs. F.)

HÍREK – ESEMÉNYEK

Elhunyt Keszthelyi Ferenc

Életének 83., szerzetesi fogadalmának 64., papságának 60., püspökségének 18. évében elhunyt Keszthelyi Ferenc Jeromos O.Cist. nyugalmazott megyéspüspök. A Váci Egyházmegye korábbi főpásztorát december 6-án, hajnali öt órakor Vácott érte a halál. Temetése december 14-én volt a váci székesegyházban.

Mária-szobor a repülőtérén

XVI. Benedek pápa december 1-jén, az általános kihallgatás alkalmával áldotta meg azt a két és fél méter magas bronzszobrot, melyet Róma Fiumicino repülőtérén állítanak fel. Az alkotás Máriát ábrázolja, amint a kisdéd Jézust tartja karjában. A Szűzanya a földgömbön áll, körülötte három repülő kering. A loretoi Istenanya-szobor alapján készített Mária-alkot december 10-én, a Loretoi Szűzanya emléknapján, szentmise keretében leplezték le, majd a repülőtér egy jól látható, forgalmas pontjára került. Jelenléte Európa keresztény gyökereiről tanúskodik. Patrónusként a Loretoi Szűzanya kilencven éve védelmezi a légi közlekedést.

A pápai út „mellékhataása”

Anglia és Wales püspöki karának közleménye szerint az előző tíz évben egyszer sem jelentkeztek annyian szemináriumokba, mint 2010-ben. Szeptem-

berben ugyanis 56-an kezdték meg felkészülésüket a papságra. Mindebben a pápa angliai útjának is szerepe lehetett.

Huszonnégy új bíboros

XVI. Benedek huszonnégy új bíborost kreált november 20-án Rómában. (Közülük húsz pápaválasztó, négy pedig nem.) A Bíborosi Kollégium tagjainak száma így 203-ra emelkedett, amelyből 121 a pápaválasztó és 82 a nem választó bíboros.

Összesen tizenöt az európaiak száma, a tíz olasz mellett egy lengyel, egy svájci, egy spanyol és két német. Az 57 éves Reinhard Marx, München-Freising érseke lett a Bíborosi Kollégium legfiatalabb tagja. Afrikából négyen kaptak bíbort: Egyiptomból, Kongóból, Zambiából és Guineából. Ázsia egyetlen új bíborossal büszkélkedhet a Sri Lanka-i Malcolm Ranjith-tal, Colombo érsekével. Az amerikai kontinens négy új bíborossal gazdagodott.

Horvátországi látogatás

A Horvát Püspöki Konferencia november 16-i sajtóközleménye szerint XVI. Benedek pápa 2011. június 4-én és 5-én lelkipásztori látogatást tesz Horvátországban.

A Szentatya Zágrábban részt vesz a horvát katolikus családok országos napján, és imádkozik Boldog Alojzije Stepinac bíboros sírjánál. □

SZÁJRÓL SZÁJRA

Cinkotáról és a nagy iccéről

Van annak jó hatvan éve, hogy minden hajnalban HÉV-vel utaztam munkahelyemre, Kőbányára. Mivel Cinkota is ezen a vonalon volt elérhető, gyakran jutott eszembe Mátyás király, az ottani plébánia és a nagy icce története. Akkori elhatározásomat, hogy egyszer munka után ellátogatok Cinkotára, sajnos nem valósítottam meg, és így életem során sok helyre eljutottam, de Cinkotára nem.

Pedig a nagy icce története – még akkor is, ha valóban egy óangol népballadán alapszik, ahogy egyesek állítják – már a Mátyás királynak tulajdonított kérdések miatt is megér egy megemlékezést a Szájrról szájra rovatban. Most a népmonda szatmári változatát, majd annak a Tóth Béla Magyar anekdotakincsében olvasható megfelelőjét szeretném olvasóinkkal megosztani, rájuk bízva a választást: melyik a jobb, a találób, Mátyáshoz illőbb.

Nagyon tömören annyit az előzményekről, hogy a cinkotai plébánia kérésel fordult a királyhoz, aki annak teljesítését feltételhez kötötte. Mint mondotta:

– Ha az én kérdéseimre, gondolataimra nem feleltek – jaj nektek!

Nagy volt a szomorúság, mert vajon mit kérdezhet, mi gondolhat a király?

Így búslakodtak a papok, míg a részeges kántor be nem állított hozzájuk.

– Mi a baj? – kérdezte.

Elmondták neki Mátyás király feltételét és a maguk tanácsalanságát.

– Ne búsuljatok, majd megfelelek én! Csak előbb öltöztessetek fel!

Merthogy igen rongyos volt a kántor, elitta még a ruháját is.

Másnap elindult Budára, Mátyás királyhoz, akinek így mutatkozott be:

– Cinkotáról jöttem, a plébánia küldött, hogy megfeleljek felségednek minden kérdésére és gondolatára.

Az első kérdés – szatmári változatban:

– A tengerben hány kanál víz van?

– A Jóisten kanáljával csak egy, az emberekével mérhetetlen – hangzott a válasz.

Másodiknak ezt kérdezte a király:

– Mikor van a lovon legtöbb szőr?

– Ősszel több, tavasszal kevesebb – volt a tömör válasz.

Harmadik kérdés:

– Hol van a világ közepe?

A kántor kört kanyarított a botjával a szoba közepében, majd így szólt:

– Felségednek Budán, nekem pedig Cinkotán.

– Na, és mit gondoltam? – hangzott az utolsó kérdés.

– Felséged azt gondolta, hogy a cinkotai főpappal beszél, pedig csak a részeges kántorjával.

Mikor pedig a király azt kérdezte, mit kíván most, hogy a kérdésekre megadta a feleletet, ezt válaszolta:

– Hogy az icce Cinkotán még egyszer akkora legyen, mint eddig volt!

Persze az árát nem kérte! Így aztán az iccével az ára is kétannyi lett!

Nézzük most a Magyar anekdotakincs kérdéseit és a válaszokat. Az első azonos a szatmári utolsóval:

– Mit gondolok én most?

– Felséged bizonyosan azt gondolja, hogy a cinkotai plébánossal beszél, pedig csak felséged legkisebb szolgálja, a cinkotai mester teszi udvarlását.

Második kérdés:

– Hol kél fel a nap?

– Erre a fontos kérdésre, felséges uram – így hangzott a válasz –, leghelyesebbnek tartom azt felelni, hogy felségednek Budán, nekem pedig Cinkotán kél fel.

– Ez is jó – szólt a király. – Még egy van hátra: Mennyit érek én?

– Ez a legnehezebb kérdés – mondá a mester –, mégis hoztam rá próbául egy feleletet. Én senkit a világon annyira nem becsülök, mint felségedet; az Isten után legelsőnek tartom, s úgy tisztetem, mint annak képviselőjét. Minthogy már az Isten Fia harminc ezüstpénzre becsültetett: úgy gondolom, hogy felséged megér huszonkilencet.

A király elmosolyodott ezeknek hallására, megdicsérte a mestert, s annyira megszerette annak elmésségét, hogy apáturasággal megkínálta. De ő megköszönte ezt a gráciát, s principálisa számára kérte azt ki; magára nézve pedig csak egyért könyörgött, hogy Cinkotán nagyobb legyen az icce.

Hogy melyik a jobb? Az a fránya utalás az árara – a szatmáriak gyakorlati, praktikus gondolkodása –, ha az nem lenne... De szerencsére nem nekem kell ítéletet mondani.

Közreadta: **Ramsay Győző**

A MODERN KORI RABSZOLGASÁG FORMÁI

Az Egyesült Államokban minden évben hivatalos jelentést készítenek az emberkereskedelemlről. Idén készült el a tizedik jelentés, amely megállapítja, hogy az emberkereskedelem elleni intézkedések még igencsak kezdeti stádiumban vannak.

A Zenit hírügynökség ismertette a hivatalos jelentést, amely hangsúlyozza, hogy az emberkereskedelem nagy részben még mindig a kényszermunkára hurcolást jelenti, még ha a figyelem inkább a szexuális célú emberkereskedelemlre irányul is. Ugyanakkor a kereskedők sokszor szexuális erőszakot is alkalmaznak, amikor a földeken, vagy a gyárakban végzett munkára kényszerítik a nőket.

A 2010-es jelentés néhány fontos adata:

– 12,3 millió felnőtt és gyermek él az egész világon, akik kényszermunkát végeznek, vagy prostitúcióra kényszerítve élnek. Az áldozatok 56%-a nő.

– A kereskedők éves haszna körülbelül 32 milliárd dollár (26 milliárd euró).

– A világban 10 000 lakosból 18-at visznek kényszermunkára. Ázsiában és a Csendes-óceán vidékén ez az arány magasabb, 3 lakost érint 1000-ból.

– 2009-ben 4166 per végződött eredményesen az áldozatok számára, ez 40%-kal több, mint a megelőző évben.

– 62 olyan ország van, ahol még senkit nem ítélték el a Palermo Protokoll alapján (az ENSZ intézkedése az emberkereskedelem megelőzésére).

– 104 országban nem létezik semmiféle törvény, program, szabályozás az emberkereskedelem ellen.

A Palermo Protokoll az első nemzetközi kezdeményezés az emberkereskedelem témájában. Alapgondolata, hogy nem elég a kereskedők megbüntetése, ha nem gondoskodnak az áldozatokról, és nem teszik meg a megelőző intézkedéseket.

Az emberek gyakran úgy kerülnek kényszermunkára, hogy megtévesztik vagy elrabolják őket. Az Egészségügyi Világszervezet becslése szerint tíz áldozatból egyet kényszerítenek prostitúcióra, kilencet kényszermunkára. A jelenséget nagymértékben elősegíti a munkanélküliség, a szegénység, a diszkrimináció és a korrupció. Gyakran adósság miatt kerül-

nek az emberek ilyen helyzetbe, a hitel törlesztéséül mennek el dolgozni. Közép-Ázsiában az is gyakori, hogy a gyerekek a szüleik adósságát törlesztik ily módon. A jelentés szerint az emberkereskedelem által elhurcoltak az említett tevékenységeken kívül házimunkát végeznek, vagy gyerekmunkások, gyerekkatonák és szexuálisan kizsákmányolt fiatalkorúak.

A probléma súlyos, mégis nagyon kevés per indul. A tanulmány szerint az emberkereskedelem arányaiban legalább olyan súlyos gond, mint a gyilkosság, a szexuális erőszak, a rablás, mégis sajnálatosan kevés esetben indul eljárás. Gyakran a társadalom szemetének tekintik az áldozatokat, nem tartják őket elég fontosnak ahhoz, hogy foglalkozzanak velük. Ha indul is per, csak a bűnösöket bünteti, nem foglalkozik az áldozatokkal. Sőt, gyakran csak annyi történik, hogy bezárják és hazatoloncolják őket. Ezáltal visszahelyezik őket eredeti életkörülményeik közé, ahol ugyanazok a veszélyek fenyegetik őket.

A jelentés szerint szorosabb együttműködésre van szükség a hatóságok között, beleértve az állami és nem állami szervezeteket is. Ugyanakkor az is fontos lenne, hogy külön erre a célra létesítsenek intézményeket, és a vállalkozásokat is arra ösztönözzék, hogy ne álljanak szóba az emberkereskedőkkel. A jelentés egyik legérdekesebb része az, amelyben tágabb kontextusba helyezi a problémát. Leírja például, hogy az állami tisztviselők korrupszáa az akadályá annak, hogy megfelelően lehessen kezelni a helyzetet.

Agostino Marchetto, a Vándorlók és Utazók Lelkigondozásának Pápai Tanácsának titkára is beszélt erről a problémáról. Hangsúlyozta: „az emberkereskedelem az emberi méltóság elleni súlyos sérelem”. Elmondta, hogy nincsenek egyszerű megoldások. Olyan politikát kell alkalmazni, amely nem korlátozódik a kereskedők megbüntetésére, hanem szem előtt tartja az áldozatok érdekeit. Fontosnak tartja azt is, hogy fogyasztóként mindannyian járuljunk hozzá a küzdelemhez, vagyis csak erkölcsileg megfelelő forrásból származó termékeket vásároljunk.

(MK)

HÉT MAGYAR...

(Folytatás a 6. oldalról)

Börtönben halt meg **Károlyi Bernát** (1892–1954) is, aki 1929 és 1938 között a ferencesek kínai missziójának alapító vezetője, 1936-tól az apostoli delegátus helyettese volt Paoking környékén. Missziós tevékenysége során az elhagyott, magatehetetlen betegeket ápolta, árvaházat alapított azoknak a lányoknak, akiket a családok kitettek otthonukból. Iskolát, orvosi rendelőt létesített, letelepítette a Szatmári Irgalmas Nővérek Rendjét, megszervezte a környék lelkipásztori szolgálatát. 1938-ban visszajött Magyarországra, ahol a misszió anyagi támogatásának szervezésén dolgozott, újságkiadással foglalkozott. A zsidóüldözés idején ferences habitust adott a menekülteknek, abban rejtegette őket. A kecskeméti rendházba fogadott be üldözötteket, illetve felkereste gettóba zárt embertársait. A szovjet front előretörésekor Kecskemét város köztisztviselői elmenekültek. Ő irányította a várost, vezette a kórházat, összeszedte a házaknál hagyott betegeket, és ingyenkonyhát nyitott a Dél-Magyarországról érkező menekülteknek. 1945-ben tiltakozott a kommunista rendőrség embertelen túlkapásai miatt, amelyekkel megalázták a börtönbe vetetteket, ezért 1945 júliusában őt is

letartóztatták. Zsidóellenességgel, izgatással vádolták, majd 1949. november 26-án végleg elhurcolták. 1950. november 18-án államrend elleni szervezkedés vádjával, de bizonyítékok nélkül elítélték. A rabtársak visszaemlékezései szerint a börtönben őt is kegyetlenül kínózták, de P. Bernát mindig megőrizte jószágát. A börtönben titokban gyóntatott, mindenkit bátorított. A ferences provincia a vértanúk között tartja számon. Boldoggáavatási eljárásának megkezdését 700 kecskeméti hívó támogatta aláírásával. Zsidómentő tevékenységéért a magyarországi rabbi ház a holokausztt hatvanadik évfordulóján emlékfát ültetett tiszteletére a kecskeméti ferences templom kertjében. Bernát atya környezetéből többek Nyugatra menekültek, mert számolniuk kellett az elhurcolással. Ő azonban súlyosbodó betegsége ellenére is helyén maradt, tudatosan vállalva a szenvedést és a vértanúságot.

*

A hét személyről a ferencesek és az érintett egyházközségek úgy vélekednek, hogy Krisztusért adták az életüket. Ugyanazt tették a nemzetiszocialista időszakban, mint a kommunista éra kiépülése idején: mentették az üldözötteket, kiálltak az Egyházért, a kisemmizettekért. Helytállásuk és el nem menekülésük következménye minden esetben a meghurcolás volt, amely Isten és az Egyház elleni haragból forrászott. A lelkipásztorok tisztában voltak a várható következményekkel, amikor úgy döntöttek: kitartanak híveik mellett, és így igent mondtak a vértanúságra.

Ferences Sajtóközpont

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu>

ANGLIA:

London: Virágh József főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-Mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Misézó helyek: London, South Croydon, Reading, Bristol, Luton, Brighton-Hove; www.magyarkatolikusok.co.uk

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Misézó helyek: Rochdale, Wolverhampton, Nottingham.

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, Tel.: 0043-1/526 49 72; Fax: 0043-1/526 49 72 25. Misézó helyek: Bécs-újhely (Szent József-templom) 17.00-kor; Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-Mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, Tel.: 0043-3352/34108. E-Mail: Kersztfalvi@freemail.hu Misézó helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.15-kor, Felsőőr, vasárnaponként 10.30-kor.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, Tel.: 0043-316/68 21 2421; szentmise a hónap első vasárnapján 10.30 órakor, a második vasárnap előtti szombaton 18.00 órakor, a többi vasárnapokon 17.00 órakor a Kalvarienberg-Kirchében, Kalvarienbergstr. 155.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungamsseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Petrinumstr. 12, Haus 7, A-4040 Linz, Tel.: 0043-732/736581-4492 (iroda), -4493 (lakás), -4494 (Fax), E-Mail: ernest.szabo@diozese-linz.at; Misézó helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Ft. Norbert Jakab, Tel.:0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, E-Mail: janorth@freemail.hu; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 13.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-zárdában, Aigner Str. 135. Érdeklődni: Bohumy István, Tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Rue del'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188.

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumônier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, Tel.: 0032-4/22 33 910; Fax: 0032-4/22116 09.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Gáspár István, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, Tel.: 0033-1/42 086170, Fax: 0033-1/42 067155, <http://magyarmisszio.free.fr>.

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, Mission Catholique Hongroise, 302, Avenue Jean Jaures, F-69007 Lyon, Tel.: 0033-4/78 501636.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. P. Szomszéd Tamás József SJ, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, Tel.: 0049-821/21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, vagy mobil: 0049-151/14 23 28 06.

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye nürnbergi székhellyel: Misézó helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Landshut, Nürnberg, Regensburg. Érdeklődni: Ft. Bereczki Béla, Ungarische Katholische Mission, Tuchergartenstr. 2/A, D-90571 Schwaig, Tel.: 0049-911/507 57 96.

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: 0049-221/23 8060.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, Tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Ung. Kath. Mission, Thieboldgasse 96, D-50676 Köln. E-Mail: ungarnzentrum@netcologne.de Tel.: 0049-221/238060. Fax: 0049-221/ 232120; <http://www.un-garnzentrum.de>

Limborg-Fulda-Mainzi Egyházmegye frankfurti székhellyel:

Miséző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Telefon: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022. Fax: 0049-69/97 78 26 84. www.magyar-katolikusok-frankfurt.de

HIRDETÉSEK

73 éves özvegy hölgy, komoly szándékkal, nem dohányzó, nem iszákos, korban hozzáillő férfi barátságot keresi. T.: 0049-781/28 40 530 (este).

Kiadó Budapest-Belváros, Ferenciek terénél, színvonalas, minden igényt kielégítő 2 szobás lakás, 2 v. 3 személynek, 70 EUR/nap. T.: 0033-6/43 60 95 52.

Középkorú becsületes, szorgalmas hölgy Németországban, Ausztriában magyarul beszélő családnál (bármilyen házimunkát, szállodában, vendéglátásban, mezőgazdaságban, állattartásban) bentlakással munkát vállal. T.: 0036-20/284–4503.

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Misszió – Ungarischsprachige Katholische Mission, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, 982638, Fax: 0049-89/985419. E-Mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, Neukirchen-Vluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Kath. Ung. Mission, Middelfeld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel.: 0049-251/32 65 01; Fax: 0049-251/144 29 31. E-Mail:ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passaui Egyházmegye:

Érd.: Ft. Szabó Árpád, Götzendorferstr. 5, D-94121 Salzweg, Telefon: 0049-8505/1229.

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Miséző helyek: Stuttgart, Heilbronn-Horkheim, Balingen-Frommern, Ludwigsburg, Böblingen, Reutlingen, Schwäbisch Gmünd, Eislingen, Weingarten, Heidenheim, Friedrichshafen, Munderkingen, Ulm, Biberach. Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre és Ft. Gegő István, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffl e-Str. 30, D-70186 Stuttgart. Tel.: 0049-711/2369190, Fax: 0049-711/2367393, E-Mail: mission@stuttgarteri-katolikusok.de; www.stuttgarteri-katolikusok.de

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Konceik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Telefon: 0049-931/38 62 43, Fax:386-405.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, Pontifi cio Istituto Ecclesiastico Ungherese, Via Giulia 1, I-00186 Róma. Telefon: 0039-06/684-2620, pminemeth@gmail.com. Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 11-kor, S. Maria dell'Orazione (Via Giulia, kivéve júl., aug., dec.) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyszonyja-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Tonale 19, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: P. Ruppert József SchP, Tel.: 0039/347 344 5538, E-Mail: ruppert.jozsef@piarista.hu

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, Tel.: 0041-44/36 23 303. E-Mail: f.vizauer@gmx.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, St. Gallen, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Fribourg: Ft. Popa Péter, Tel.: 0041-26/321 1925. Szentmise minden hó 1. vasárnapján 11.30-kor a fribourgi Krisztus Király-plébánia-templom jobb oldali részén található Miasszonyunk-kápolnájában (Rte du Comptoir 2, CH-1700 Fribourg). E-mail: abbe@petrupopa.ch; www.fribourgmise.ch

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Tel.: 0041-21/6478 678.

Bern: Ft. Pál István Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 7717, CH-3000 Bern. E-Mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Pál István, Tel.: 0041/765185441. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

A SÁTÁN KAPUJA AZ EMBER ÉLETÉBE

Ferences szerzetes az okkultizmusról

Gyóntatóknak tartottak továbbképzést november 24-én Mátraverebély-Szentkúton, ahol Leopold Jablonský szlovák ferences atya, a Nagyszombati Főegyházmegye exorcistája (a megyéspüspök által kinevezett ördögűző – a szerk. megj.) az okkultizmus következményeiről és a szabadulás útjáról beszélt közel hetven pap előtt.

A ferences páter előadása kezdetén kiemelte, hogy a megváltott ember a Szentháromság misztériumában él, a sátán célja azonban az, hogy ebből kiszakítson minket. A gonoszlélek hatása az ember életében különbözőképpen van jelen: a kísértés, a függőség, a külső és benső támadások, valamint a megszállottság mind olyan állapotok, amelyeket jól ismer a keresztény hagyomány.

Az okkultizmus ebben kapu, amely bejárat a sátánnak, hogy megalázza a megváltott ember életét. Ezeknek divatos területe többek között a fehér mágia, amikor különféle népi vagy alternatív gyógy módokkal, segédeszközökkel, varázsigékkel és energiákkal orvosolnak. Hatásuk első látásra gyakran pozitív, hosszú távon azonban az ember szabadságának megrontója. A fekete mágia, amelynek kifejezett célja az ártás, vagy az előző nemzedékek bűneinek hatása életünkben (pl. öngyilkosság, olyan helyek, ahol spiritiszta szeánszokat tartottak, szóbeli átok) ugyancsak olyan esemény, amelytől Krisztus tud megmenteni bennünket.

Az előadó Jairus leányának feltámasztását emelte ki: Jézus csak a közvetlen családtagoknak és néhány tanítványának engedi meg, hogy ott legyenek a csodánál (Mk 5,39-42). Vagyis az Egyháznak a hit és a szeretet olyan közösségeit kell megteremtenie, ahol meg lehet szabadulni a gonoszság műveitől. Leopold atya arra is felhívta a papság figyelmét, hogy először mindig értelmi szinten kell ezeket az eseteket tisztázni, mert ha ez kimarad, könnyen nevetségessé válhatunk. Ha kizárható például a magány miatti képzelgés, a serdülőkori figyelemfelhívás vagy valamilyen pszichés betegség, csupán akkor beszélhetünk a gonosz beavatkozásáról, amelynek okait és forrását is tisztázni kell.

A ferences előadó saját gyakorlatáról is beszélt. Hangsúlyozta, hogy a kifejezett megszállottságot kivéve szabadító imával, és az Egyházban még kellően nem elterjedt, de a római rituálé által is-

MADÁRTEJ

(Folytatás az 5. oldalról)

*

Aztán jött, és mindent elsöpört a háború; a penicillin fölfedezésével a tüszős mandulagyulladásokat is.

A betegségek nagy része ma már néhány tabletta kérdése, viszont megszűntek a régi kényeztetések is: a hosszú meseolvasások (Ezeregyéjszaka, Magyar mese- és mondavilág, Dugó Dani és Csavar Peti, Cilike, a Tizenöt éves kapitány és Grant kapitány gyermekei...), a szegfűszeges almakompót, a mézes hársfatea, a fehér habpamacsokat ringató madártej.

Decemberben, a két ablak közé tett fehér szigetelő párnán ott sorakoztak a szoba melegét nehezen bíró édességek: a szaloncukorral ékesített virgács, a vörös sztaniolba csomagolt, cukorszakállú Mikulás, a „porcelánburokban” díszelgő matyó pár és még sok minden, ami szintén hozzátartozott a téli betegségek felejtethetetlen hangulatához.

Saáry Éva

mert ún. exorcista olaj alkalmazásával minden felszentelt személy orvosa lehet a megszállottságnak, személyek és helyek esetében egyaránt. Majd megkérdezte: a papok kellően hisznek-e felszenteltségük ezen ajándékában? Az előadó a pap feladataként emelte ki, hogy a megszállott állapotban lévőket el kell vezetnie ahhoz, hogy tudatosan szabadulni akarjanak állapotuktól, kérni kell a Szentlelket, hogy kegyelmével foglalja le a hívó életét. Nagyon fontosnak tartja a keresztségi fogadalom megújítását.

A Nagyszombati Főegyházmegye exorcistája külön kiemelte: a pap felszentelésekor az apostolokhoz hasonlóan hatalmat kapott a gonoszlélek hatalmának megtörésére, a hívek pedig leginkább úgy tudnak e negatív erők ellen védekezni, ha tudatosan szabadulni akarnak a bűnöktől, tartózkodnak a pogány szimbólumok viselésétől, és szentségi életet élnek.

(A jelenségek további tanulmányozásához a nagyszombati exorcista a Toscanai Püspöki Konferencia Lelkipásztori Útmutatását ajánlotta, amely magyar nyelven megtalálható a karizmatikus.hu oldalon.)

(Magyar Kurír)

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBN	
Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként: 0,10 EUR	
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánságokat esetenként árazunk.	
Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 %, illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!	

ÉLETÜNK
Szerkesztőség és kiadóhivatal: MAGYAR KATOLIKUS MISSZIÓ Oberföhringer Str. 40, D-81925 München Telefon: (0049) 89/98 26 37 Telefax: (0049) 89/98 54 19 E-mail: eletuenk@gmx.de www.ungarische-mission.de
*
Főszerkesztő: dr. Cserháti Ferenc Felelős kiadó: Merka János Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence A szerkesztőbizottság tagjai: Ramsay Győző, Vincze András
*
Redaktion und Herausgeber: UNGARISCHSPRACHIGE KATHOLISCHE MISSION Oberföhringer Str. 40, D-81925 München Verantwortlicher Herausgeber: Merka János Telefon: (0049) 89/98 26 37 Telefax: (0049) 89/98 54 19 E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de eletuenk@gmx.de
*
Abonnement für ein Jahr: 20 EUR 11 Exemplare nach Übersee mit Luftpost USS 60
*
ELŐFIZETÉS:
Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni! Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot. 1 példány ára: 2 EUR Előfizetési ár egy évre: 20 EUR Tengerentúlra USS 60 BANKSZÁMLÁNK: Ungarischsprachige Katholische Mission Sonderkonto „ÉLETÜNK”. Postbank München Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80 IBAN DE16 7001 0080 0060 6508 03 BIC PBNKDEFF
*
Erscheint 11 mal im Jahr. Satz: ÉLETÜNK
*
Druck: AMPER DRUCK GmbH Am Fohlenhof 5. 82256 Fürstenfeldbruck
*
Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.